

การกำหนดและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

5.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งโครงการ

ประวัติความเป็นมาจังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงมีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ดังปรากฏหลักฐานจากการค้นพบขวานหินขัดในท้องที่ทั่วไปหลายอำเภอ ในสมัยศรีวิชัย(พุทธศตวรรษที่ 13 -14) บริเวณเมืองพัทลุงเป็นแหล่งชุมนุมที่ได้รับวัฒนธรรมอินเดีย นับถือพุทธศาสนาเถรวาทเป็นหลัก ค้นพบ เช่น พระพิมพ์ดินดิบจำนวนมาก เป็นรูปพระโพธิสัตว์รูปเทวดา โดยค้นพบบริเวณถ้ำคูหาสวรรค์ และถ้ำเขากทะเลต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 19 ในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมืองพัทลุงมีฐานะเป็นเมืองชั้นตรีซึ่งนับว่าเป็นหัวเมืองหนึ่งของพระราชอาณาจักรทางใต้ ในสมัยนั้นเมืองพัทลุงมักจะประสบปัญหาการโจมตีจากกลุ่มโจรสลัดมาเลย์อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มโจรสลัดอาแจะฮารู และยุยงคตนะได้โจมตีเผาทำลายสร้างความเสียหายแก่เมืองพัทลุงถึงสองครั้ง ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการย้ายสถานที่ตั้งเมืองอยู่เสมอ และก็เป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้ชาวเมืองพัทลุงเป็นนักต่อสู้ที่เข้มแข็งในสมัยธนบุรีและรัตนโกสินทร์ ได้มีการย้ายสถานที่ตั้งเมืองอีกหลายครั้ง และได้ยกขึ้นเป็นเมืองชั้นโทในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ในช่วงสงครามเก้าทัพ (พ.ศ.2328 – 2329) พระมหาช่วย วัดป่าลิไลย์ ได้นำชาวพัทลุงต่อสู้ป้องกันการรุกรานของพม่าจนได้รับความดีความชอบโปรดเกล้าฯ ให้เป็นพระยาช่วยทุกขราษฎร์ ช่วยราชการเมืองพัทลุงนอกจากสงครามกับพม่าแล้ว ชาวพัทลุงยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติในหัวเมืองภาคใต้ เพราะปรากฏอยู่เสมอว่าทางเมืองหลวงได้มีคำสั่งให้เกณฑ์ชาวพัทลุงพร้อมด้วยเสบียงอาหารไปทำสงครามปราบปรามกบฏในหัวเมืองมาลายู เช่น กบฏไทรบุรี พ.ศ.2373 และ พ.ศ.2381 ซึ่งบทบาทดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นความสำคัญของเมืองพัทลุงทางการเมือง การปกครองและแหล่งอยู่อาศัยในอดีตเป็นอย่างดี

ประวัติความเป็นมาของอำเภอควนขนุน

ตำบลควนขนุนเป็นตำบลเก่าแก่มาแต่ดั้งเดิม ไม่ปรากฏว่าย้ายมาจากที่ใดและไม่ปรากฏปีที่จัดตั้ง สำหรับชื่อที่เรียกตำบลควนขนุนเดิมบริเวณนี้มีต้นขนุนอยู่ 1 ต้น วันหนึ่งมีพระภิกษุเดินผ่านมา ได้กลิ่นหอมของขนุนสุก แต่เมื่อมองหาผลบนต้นกลับไม่พบทั้งที่ยังมีกลิ่นหอมอยู่เหมือนเดิม จึงลองช่วยกันขุดใต้ดินบริเวณต้นขนุน พบขนุนมีลักษณะผิวสีทองจึงได้ช่วยกันนำขึ้นมาและไปถวายเจ้าเมือง เจ้าเมืองประทับใจมากที่มีของแปลกประหลาดจึงได้ประทานรางวัลช้าง 2 ลูก เป็นช้างเงินและช้างทอง และประทานชื่อว่า "บ้านควนขนุน"¹ อำเภอควนขนุนเดิมเรียกว่า อำเภออุตร จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2439 หรือ ร.ศ. 115 ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลควนขนุน และได้ย้ายที่ตั้งอีกจำนวน 4 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2442 ย้ายที่ว่าการอำเภอไปตั้งที่บ้านมะกอกใต้ เรียกว่า อำเภอมะกอกใต้ ครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2450 ย้ายไปที่บ้านทะเลน้อย เรียก อำเภอทะเลน้อย ครั้งที่ 3 ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ย้ายไปที่บ้านนางตุง เรียก อำเภอนางตุง และครั้งสุดท้าย เมื่อปี พ.ศ. 2466 ย้ายกลับมาตั้งที่เดิมคือที่บ้านควนขนุน เรียกว่า อำเภอควนขนุน มาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติความเป็นมาของตำบลนางตุง

เทศบาลตำบลนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอเมืองพัทลุง และอยู่ทางทิศตะวันออกของ อำเภอควนขนุน ซึ่งตำบลนางตุงได้เกิดขึ้นตั้งแต่ สมัยรัชการที่ 5 คือ เริ่มจากตำบลนางตุง ตำบลทะเลน้อย ได้เป็นส่วนหนึ่งของอำเภออุตร ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองปากประ คือบ้านมะกอกใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2442 และได้เปลี่ยนชื่อจากอำเภออุตร เป็นอำเภอปากประ ต่อมาเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2445 ได้มีการเปลี่ยนชื่อในแขวงเมืองพัทลุง โดยเปลี่ยนจากอำเภอปากประ เป็นอำเภอทะเลน้อย และแบ่งเขตการปกครองพื้นที่ใหม่ คือ ให้ปกครองตำบลตะเคียน ตำบลหัวป่า ตำบลทะเลน้อย ตำบลบ้านพร้าว และตำบลลำโรง ในอำเภอพัทลุง เมืองนครศรีธรรมราช มารวมอยู่ในอำเภอทะเลน้อย พร้อมยกตำบลมะกอกเหนือ ตำบลมะกอกใต้ซึ่งเดิมขึ้นกับอำเภอปากประ ไปขึ้นกับอำเภอเมืองพัทลุง และเมื่อ พ.ศ. 2445 ได้ย้ายที่ทำการอำเภอทะเลน้อยไปตั้งที่ตำบลนางตุง ตรงข้ามกับวัดควนนางตุงในปัจจุบัน แต่ยังคงเรียกว่าอำเภอทะเลน้อย ด้วยเหตุว่าช้างป่าเข้าทำลายที่ทำการอำเภอเสียหายหมด เมื่อถึง พ.ศ. 2460 กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศให้เปลี่ยนชื่อ

¹ วิกิพีเดีย. อำเภอควนขนุน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอควนขนุน>. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2560

อำเภอทะเลน้อย เป็นอำเภอพนางตุง มีเขตการปกครอง เหมือนอำเภอทะเลน้อย ครั้นมาถึง พ.ศ.2466 กระทรวงมหาดไทย ให้ย้ายที่ว่าการอำเภอพนางตุง ไปตั้งที่ตำบลควนขนุน และให้เปลี่ยนชื่อ เป็นอำเภอควนขนุน อันเนื่องมาจากราษฎรที่มาติดต่อกับอำเภอพนางตุง ตั้งบ้านเรือนอยู่ห่างไกล ไม่สามารถมาเข้าเฝ้ากลับได้ ต้องนอนแรมระหว่างทาง มีอันตรายจากสัตว์ป่านานาชนิด นอกจากนี้กลุ่มโจร ปล้นสดมภ์อยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดภาวะระแวงว่าผู้ที่มาพัก จะมาตีหรือมาร้าย จึงต้องย้ายที่ว่าการอำเภอมาอยู่ที่ส่วนกลาง และอำเภอพนางตุง ก็เป็นเพียงตำบลหนึ่งในอำเภอควนขนุน จนถึงปัจจุบันนี้ มีคำบอกเล่าของปราชญ์ชาวบ้านที่บอกว่าลักษณะควนวางเป็นแนวยาว เหมือนกำแพงขวางกั้นจึงได้ชื่อว่า พนางตุง มาจากคำว่า พนัง ซึ่งแปลว่าที่กั้น ดังนั้น พนางตุง จึงหมายถึง ควนที่กั้นระหว่างพื้นที่ด้านตะวันออกและทิศตะวันตกของตำบล ต่อมาเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2539 ได้ยกฐานะขึ้นเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลพนางตุง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ครอบคลุมพื้นที่ 65 ตารางกิโลเมตร และปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลพนางตุง ได้ยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลพนางตุง เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งเทศบาลตำบลพนางตุง

ประวัติความเป็นมาของตำบลทะเลน้อย

ตำบลทะเลน้อยเป็นตำบลหนึ่งที่ติดต่อกับทะเลน้อย เดิมบ้านทะเลน้อยตั้งอยู่ที่บ้านกล้วยและบ้านกลางทางทิศใต้ของทะเลน้อย แต่เนื่องจากเป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมทุกปี ทำให้ต้องอพยพมาทางทิศเหนือ(เป็นที่ปัจจุบัน) เมื่อแรกตั้งหมู่บ้านประสบกับปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายและสืบจับยากด้วย เนื่องจากมีแนวเขตติดต่อกับเมืองนครศรีธรรมราชซึ่งมีการกล่าวโทษกันว่า เขตทะเลน้อยในแขวงเมืองนครมีคนตั้งบ้านเรือนมากมาย แต่เกือบไม่มีใครดีเลยในหมู่บ้าน ต่อมาทางราชการได้ย้ายอำเภอปากประ(อำเภอควนขนุน)มาตั้งที่บ้านทะเลน้อย เพื่อสะดวกในการจับผู้ร้าย เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2450 เปลี่ยนชื่อเป็น "อำเภอทะเลน้อย" แต่เนื่องจากเป็นที่ลุ่มไม่เหมาะที่จะตั้งที่ทำการอำเภอ จึงย้ายมาตั้งที่ควนพนางตุงเปลี่ยนชื่อว่า "อำเภอพนางตุง" บ้านทะเลน้อยจึงเป็นเพียงหมู่บ้านและตำบลมาจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันตำบลทะเลน้อย แบ่งการปกครองเป็น 9 หมู่บ้าน²

² Info Systech Co., Ltd. ประวัติตำบลทะเลน้อย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.thaitambon.com/tambon/930502/shop>. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2560

5.1.1 สภาพทางกายภาพของที่ตั้ง

5.1.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของภาคใต้ของประเทศไทย ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 6 ลิปดาเหนือถึง 7 องศา 53 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 100 องศา 5 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางสายเอเชีย (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41) เป็นระยะทางประมาณ 858 กิโลเมตร และตามเส้นทางรถไฟ ระยะทางประมาณ 846 กิโลเมตร ความยาวของจังหวัดจากทิศเหนือไปทิศใต้ประมาณ 78 กิโลเมตรและความกว้างจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 53 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 3,424.473 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,140,296 ไร่ (พื้นดิน 1,919,446 ไร่ พื้นน้ำ 220,850 ไร่) มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสตูลและจังหวัดสงขลา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลสาบสงขลาซึ่งเป็นน่านน้ำติดต่อกับจังหวัดสงขลา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทิวเขาบรรทัด ซึ่งเป็นแนวติดต่อกับจังหวัดตรัง

รูปที่ 5.1 แผนที่จังหวัดพัทลุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1.2 สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูง ทางด้านตะวันตกอันประกอบด้วย เทือกเขาบรรทัด มีระดับสูงจาก น้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 50 - 1,000 เมตร ส่วนใหญ่เป็น ป่าไม้ เช่น สนวนยางพารา สนวนไม้ผลและไม้ยืนต้น ถัดลงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มที่ ดอน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย 0 - 15 เมตร บริเวณนี้ ส่วนใหญ่ปลูกข้าว ยางพารา มะพร้าว พืชผัก และพืชไร่ชนิดต่างๆ โดยมีอัตราความลาดชัน 1: 1,000 จากทิศ ตะวันตกมาสู่ทิศตะวันออกของจังหวัด

5.1.1.3 สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศมี 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน และฤดูฝนได้รับอิทธิพลจากมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ และมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้ ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย 1,853.5 มิลลิเมตร ต่อปี จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 154 วันต่อปี อุณหภูมิ สูงสุดเฉลี่ย 29.3 องศาเซลเซียส ในเดือน เมษายน และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 26.7 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม อุณหภูมิเฉลี่ยตลอด ปี 28.14 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์อยู่ระหว่าง 75 - 83 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉลี่ย 78.7 เปอร์เซ็นต์ และความเร็วลมประมาณ 1-2 เมตรต่อวินาที ปริมาณการระเหยของน้ำประมาณ 3.3- 5.5 มิลลิเมตรต่อวัน

5.1.2 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

5.1.2.1 การเมืองการปกครอง

1.การแบ่งเขตการปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น 11 อำเภอ 65 ตำบล 626 หมู่บ้าน ดังนี้

อำเภอเมืองพัทลุง, อำเภอกงหรา, อำเภอเขาชัยสน, อำเภอตะโหมด, อำเภอควนขนุน, อำเภอ ปากพะยูน, อำเภอศรีบรรพต, อำเภอป่าบอน, อำเภอบางแก้ว, อำเภอป่าพะยอม และอำเภอศรีนครินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จำนวนประชากร

จังหวัดพัทลุงมีประชากรทั้งหมด 509,378 คน แยกเป็นชาย 249,791คน หญิง 259,743 คน คิดเป็นความหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ ประมาณ 7 คน/ตารางกิโลเมตร

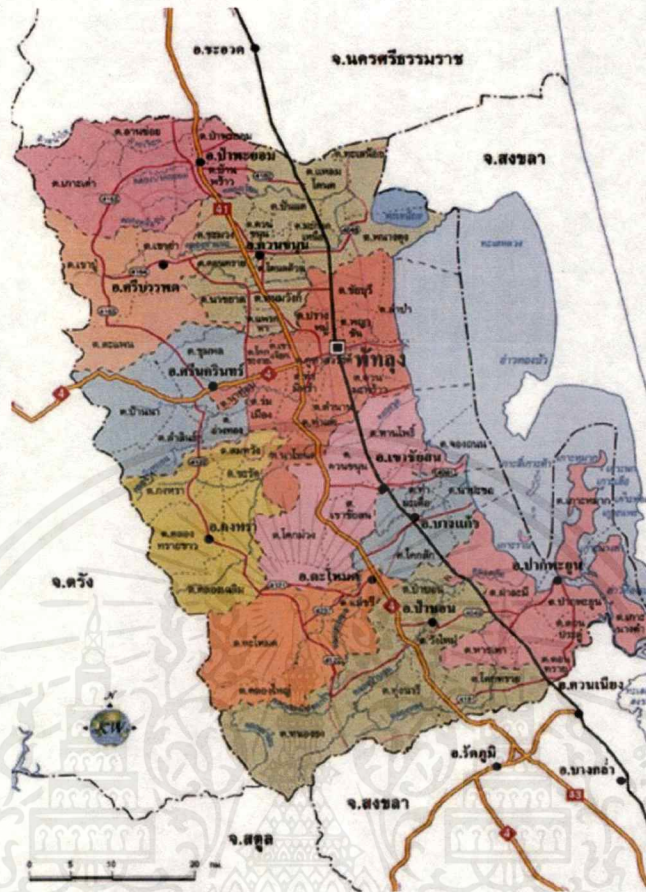
ตารางที่ 5.1 รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ

จังหวัด/อำเภอ/ ตำบล	จำนวนประชากร รวม	จำนวน ประชากรชาย	จำนวน ประชากรหญิง	จำนวนบ้าน
จังหวัดพัทลุง	509,534	249,791	259,743	163,564
อำเภอเมืองพัทลุง	119,738	57,353	62,385	40,742
อำเภอกงหรา	34,583	17,180	17,403	9,498
อำเภอเขาชัยสน	43,872	21,556	22,316	13,954
อำเภอตะโหมด	29,673	14,805	14,868	9,273
อำเภอควนขนุน	82,572	39,909	42,663	27,167
อำเภอปากพะยูน	50,302	24,732	25,570	15,038
อำเภอศรีบรรพต	17,121	8,589	8,532	5,726
อำเภอป่าบอน	45,798	22,816	22,982	14,188
อำเภอบางแก้ว	26,020	13,024	12,996	8,285
อำเภอป่าพะยอม	33,845	16,721	17,124	10,989
อำเภอศรี นครินทร์	26,010	13,106	12,904	8,704

ที่มา: สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. รวบรวมโดย สำนักสถิติพยากรณ์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2 แผนที่แสดงแนวเขตอำเภอของจังหวัดพัทลุง

ที่มา : <https://sites.google.com/site/phathlungthailand/thi-tang-aea-khnad>. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2560

กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย

- กลุ่มชาติพันธุ์มานิ ซาไก เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมเป็นแบบหาของป่า-ล่าสัตว์ เป็นกลุ่มสุดท้ายในประเทศไทยที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การเก็บหาพืชพรรณธรรมชาติเพื่อบริโภค ล่าสัตว์ด้วยกระบอกไม้ซาง เคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัยไปตามความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตป่าเทือกเขาบรรทัดครอบคลุมพื้นที่จังหวัดตรัง สตูล สงขลาและพัทลุง พบกลุ่มชาติพันธุ์มานิอาศัยอยู่ ดำรงชีวิตแตกต่างกันหลายลักษณะขึ้นอยู่กับปัจจัยในการดำรงชีวิตและการเปลี่ยนแปลง
- กลุ่มไทย - กะได (Tai - Kadai) ได้แก่ คนไทยปักชำได้ที่พูดภาษาไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2.2 สภาพเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของจังหวัดพัทลุง โครงสร้างส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขา การเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ สาขาการศึกษา และสาขาอุตสาหกรรม รายได้หลัก ของจังหวัดพัทลุงมาจากภาคการเกษตร สินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา สุกร และข้าว มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของประชากรเท่ากับ 65,433 บาท³

การเงินการคลัง

ในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 (1 ตุลาคม 2557 - 30 กันยายน 2558) มีรายได้ นำส่ง คลังจังหวัดพัทลุง จำนวน 770.509 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2557 จำนวน 57.214 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.02

5.1.3 การคมนาคม

การคมนาคมขนส่งจังหวัดพัทลุง มีการคมนาคมสะดวกเพราะตั้งอยู่กึ่งกลางของ ภาคใต้ (กึ่งกลางระหว่างจังหวัดชุมพร-นราธิวาส) เป็นศูนย์รวมของการคมนาคมทางบก จาก ภาคใต้ตอนบน (ฝั่งอ่าวไทย) และภาคตะวันตก (ฝั่งอันดามัน) ลงสู่ภาคใต้ตอนล่างและภาคใต้ ชายแดน โดยใช้เส้นทางสายเพชรเกษม (หมายเลข 4) ระวังสี่แยกเอเชียอำเภอเมือง (จ. พัทลุง)-อำเภอหาดใหญ่ (จ.สงขลา) มีทางรถไฟผ่านหลายๆ อำเภอจากเหนือจรดใต้การขนส่ง ทางบก เป็นการคมนาคมขนส่งที่สะดวกที่สุดสามารถเดินทางติดต่อกันทั้งภายในจังหวัดและ ต่างจังหวัด โดยทั้งทางรถไฟและทางรถยนต์

- **การเดินทางโดยรถยนต์** มีทางหลวงหมายเลข 41 ผ่านทางอำเภอป่าพะยอม ควนขนุน เมือง เขาชัยสน บางแก้ว ตะโหมด ป่าบอนและทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่านท้องที่อำเภอเมืองพัทลุง ศรีนครินทร์ เขาชัย สนบางแก้ว ตะโหมด และป่าบอน

³ สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง. รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดพัทลุง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

- **การเดินทางโดยรถไฟ** มีรถไฟสายได้ผ่านท้องที่อำเภอควนขนุน เมืองพัทลุงเขาชัยสน บางแก้ว ป่าบอน และอำเภอปากพะยูน คิดเป็นระยะทาง 75.76 กิโลเมตร มีสถานีรับส่งผู้โดยสารและสินค้า 9 สถานี ได้แก่ สถานีแหลมโดนด ปากคลองพัทลุง บ้านต้นโดน เขาชัยสน บางแก้ว ควนเคี่ยม หารเทา และสถานีโคกทราย มีป้ายหยุด 8 แห่ง ได้แก่ ป้ายหยุดรถบ้านสุนทรฯ มะกอกใต้ ชัยบุรี นาปรือ บ้านห้วยแดน ควนพระหานกง และวัดควนผยอง
- **การขนส่งทางน้ำ** การเดินทางทางเรือ มีบทบาทน้อยมากเมื่อเทียบกับในอดีต ปัจจุบันมีการเดินทางเพียงสายเดียว คือ เส้นทางระหว่างจังหวัดพัทลุงกับอำเภอระโนดจังหวัดสงขลา มีท่าเทียบเรือที่สำคัญเพียงแห่งเดียวคือ ท่าเทียบเรือปากพะยูน อำเภอปากพะยูน
- **ทางอากาศ** จังหวัดพัทลุงไม่มีสนามบินพาณิชย์ของตนเอง การเดินทางทางอากาศ พาณิชยกรรมขนาดใหญ่ มีระยะทางห่างกัน 101 กิโลเมตรและสนามบินพาณิชย์ นครศรีธรรมราช มีระยะทางห่างกัน 113 กิโลเมตร
- **การคมนาคมภายในจังหวัด** มีรถ 4 ล้อเล็ก รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง วิ่งบริการรอบเมือง และมีรถสองแถววิ่งบริการระหว่างอำเภอใกล้เคียง สำหรับการเดินทางสู่จังหวัดใกล้เคียง สามารถเลือกใช้บริการได้ทั้งรถตู้ และรถโดยสารประจำทาง

5.1.4 การบริการสาธารณูปโภคพื้นฐาน

5.1.4.1 การไฟฟ้า

จังหวัดพัทลุงมีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดและสำนักงานการไฟฟ้าย่อยในพื้นที่อำเภอรวม 10 แห่ง (ยกเว้นอำเภอศรีนครินทร์)

5.1.4.2 การประปา

จังหวัดพัทลุงมีการใช้น้ำประปาครอบคลุมทั้ง 11 อำเภอ 74 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยแยกเป็นการให้บริการของประปาส่วนภูมิภาค และประปาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พื้นที่การให้บริการน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดพัทลุง มีการใช้
บริการน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 3 แห่ง คือ สำนักงานการประปาพัทลุง มี
กำลังการผลิต 17,280 ลบ.ม/วัน สำนักงานการประปาทะเลน้อย มีกำลังการผลิต 720 ลบ.ม/
วัน และสำนักงานการประปาเขาชัยสน มีกำลังการผลิต 2,000 ลบ.ม/วัน โดยมีครัวเรือนที่
ใช้น้ำทั้งหมด 16,907 ครัวเรือน

พื้นที่ให้บริการน้ำประปาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บริการน้ำประปา
แก่ครัวเรือนในพื้นที่ จำนวน 74 แห่ง ซึ่ง ครอบคลุมทั้งจังหวัด โดยมีครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา
รวม 138,555 ครัวเรือน

5.1.4.3 การติดต่อสื่อสาร

- โทรศัพท จังหวัดพัทลุงมีศูนย์บริการโทรศัพท (TOT) ดังนี้ 1.ศูนย์บริการ
ลูกค้าทีโอที พัทลุง 2.ศูนย์บริการลูกค้าทีโอที ควนขนุน และ 3.ศูนย์บริการลูกค้าทีโอที
ตะโหมด

- การไปรษณีย์โทรเลข จังหวัดพัทลุงมีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขประจำ
อำเภอจำนวน 10 อำเภอ (อำเภอควนขนุน มี 2 แห่ง) ในปี 2558 ปริมาณการส่งออก -
รับเข้าไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา มีการส่งออกมากกว่าปี 2557 จำนวน ร้อยละ 0.15
และการรับเข้ามากกว่าปี 2557 ร้อยละ 0.13 ไปรษณีย์ภัณฑ์มีหลักฐาน มีการส่งออก
มากกว่าปี 2557 จำนวน ร้อยละ 0.02 และการรับเข้ามากกว่าปี 2557 ร้อยละ 0.01
และไปรษณีย์ภัณฑ์ด่วนพิเศษ (EMS) มีการส่งออกมากกว่าปี 2557 จำนวน ร้อยละ
0.05 และรับเข้ามากกว่าปี 2557 ร้อยละ 0.05 โดยรวมแล้วปริมาณการส่งออก
ไปรษณีย์ในปี 2558 มีปริมาณการส่งออกมากกว่าปี 2557 จำนวนร้อยละ 0.22
รับเข้ามากกว่า 0.18

5.1.4.3 ถนน

จังหวัดพัทลุง มีหน่วยงานรับผิดชอบการสร้างถนน คือ สำนักงานทางหลวง
ชนบทจังหวัดพัทลุงมีขอบเขตการปฏิบัติงานครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดพัทลุง และ
แขวงทางพัทลุง

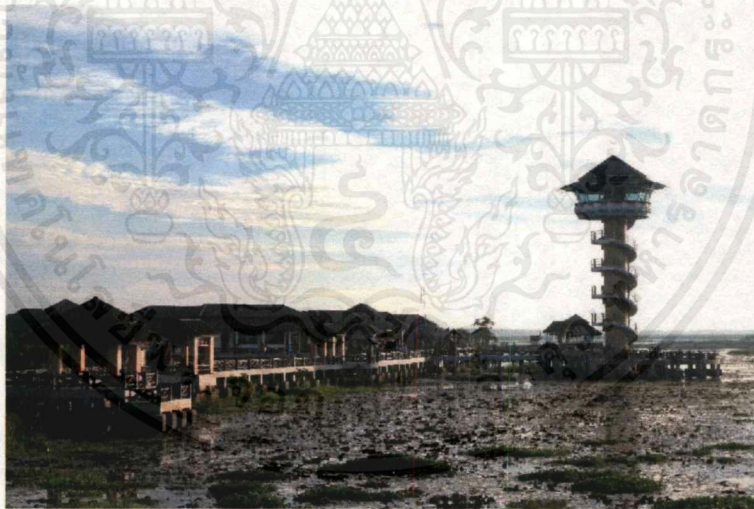
5.1.5 ทรัพยากรการท่องเที่ยว

5.1.5.1 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวมากมาย ประกอบด้วย สถานที่ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมเป็นแหล่งกำเนิดหนังตะลุงมโนราห์และยังคงรักษาเอกลักษณ์ศิลปะการแสดง สืบทอดมาถึงปัจจุบัน

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

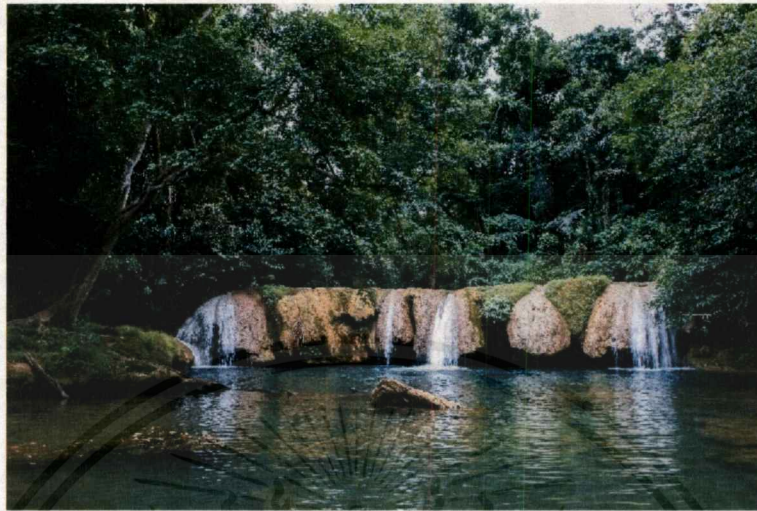
1. อุทยานนกน้ำทะเลน้อย เป็นอุทยานนกน้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน มีเนื้อที่ประมาณ 450 ตารางกิโลเมตร (พื้นดิน 422 ตร.กม. และพื้นน้ำ 28 ตร.กม.) เป็นที่อาศัยของนกน้ำหลากพันธุ์ ประมาณ 187 ชนิด และมีพืชไม้นานาพันธุ์มากมาย ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4048 จากอำเภอเมืองพัทลุง อำเภอควนขนุน ระยะทาง 32 กิโลเมตร

รูปที่ 5.3 อุทยานนกน้ำทะเลน้อย

2. อุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า มีเนื้อที่ประมาณ 433,750 ไร่ หรือ 694 ตารางกิโลเมตร มีสภาพเป็นป่าดงดิบชื้น พรรณไม้ที่สำคัญ เช่น หลุมพอ เคี่ยม ตะเคียนทองและมีสัตว์ป่าที่สำคัญ เช่น สมเสร็จ แรด ลิง ค่าง และนกต่างๆ ใช้เส้นทางหมายเลข 41 ไปอำเภอควนขนุน แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 4164 สู่อำเภอศรีบรรพต เข้าไปประมาณ 17 กิโลเมตร และแยกซ้ายเข้าอีก 4 กิโลเมตร ถึงที่ทำการอุทยาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.4 อุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า

3.เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด มีเนื้อที่ประมาณ 167 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ตรัง สงขลา สตูล ภูมิประเทศเป็นเทือกเขา เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารและพรรณไม้มีค่ามากมาย ที่ทำการตั้งอยู่ตำบลบ้านนา อำเภอศรีนครินทร์ ห่างจากตัวเมืองพัทลุงไปตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ระยะทาง 27 กิโลเมตร

รูปที่ 5.5 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด

ที่มา : <http://www.dooasia.com/phatthalung>. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.หาดแสนสุขลำปำ เป็นหาดทรายที่มีทิวสนร่มรื่น เป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย (ทะเลสาบสงขลา) กลางวงเวียนมีรูปปั้นปูนฝูงปลาลำปำ ซึ่งเป็นปลาท้องถิ่นที่อาศัยในบริเวณหาดแสนสุขลำปำมีศาลากลางน้ำ ชื่อว่า “ศาลาลำปำที่รัก” สำหรับชมทิวทัศน์ทะเลสาบสงขลา และจากบริเวณชายหาดมีสะพานเชื่อมไปยังเกาะลอยซึ่งเป็นเกาะที่เกิดจากการทับถมของดินตะกอนปากน้ำลำปำเดินทางจากเมืองพัทลุงไปตามถนนทางหลวงหมายเลข 4047 ระยะทาง 10 กิโลเมตร แหลมจองถนน ตั้งอยู่ตำบลจองถนน จากเมืองพัทลุงไปตามเส้นทางสายเพชรเกษม เลี้ยวซ้ายผ่านอำเภอเขาชัยสนไปอีกประมาณ 12 กิโลเมตร เป็นหมู่บ้านชาวประมง อยู่บนเนินดินและลาดชันลงไปยังทะเลสาบสงขลา สามารถมองเห็นทิวทัศน์เกาะแก่งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

รูปที่ 5.6 หาดแสนสุขลำปำ

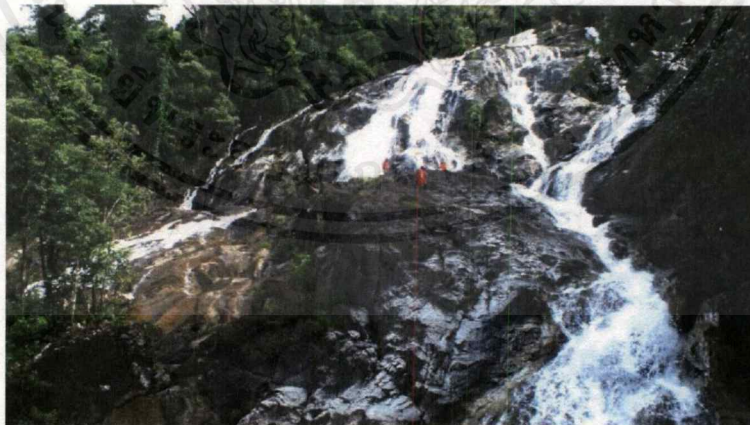
5.บ่อน้ำร้อน บ่อน้ำเย็น (ธารน้ำเย็น) ตั้งอยู่ตำบลเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสนเชื่อกันว่าเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้รักษาโรคบางอย่างได้ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดพัทลุงไปทางทิศใต้ตามทางหลวงหมายเลข 4 ประมาณ 25 กิโลเมตร แยกซ้าย (บ้านท่านางพรหม) เข้าทางหลวงหมายเลข 4081 ไปอำเภอเขาชัยสน ระยะทาง 7 กิโลเมตรบริเวณถนนสุขาภิบาลชอย ๒ ติดที่ว่าการอำเภอเขาชัยสน จะมีถนนลาดยางแยกขวามือเข้าไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ถึงหน้าผาเชิงเขาชัยสนอันเป็นที่ตั้งของบ่อน้ำเย็น แต่เป็นสวนพักผ่อนเลยไปอีก 300 เมตร เป็นบ่อน้ำร้อน ลักษณะเป็นแอ่งน้ำร้อน

รูปที่ 5.7 บ่อน้ำร้อน บ่อน้ำเย็น เขาชัยสน

ที่มา : <http://review.tourismthailand.org/phatthalung-kaochaison>. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

6. น้ำตกไพรวัลย์ ตั้งอยู่ในหน่วยพิทักษ์ป่าบ้านพุด เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา ใช้เส้นทางจากบ้านคลองหมวยไปตามถนนลำสินธุ์บ้านกงหรา (ทางหลวงหมายเลข 4122) ระยะทาง 23 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีความงดงามตามธรรมชาติ เยียบสงบและร่มเย็นอุดมไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด

รูปที่ 5.8 น้ำตกไพรวัลย์

ที่มา : <http://www.amazingthaitour.com/ภาคใต้/เที่ยวน้ำตกไพรวัลย์-จังหวัดพัทลุง>.

สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

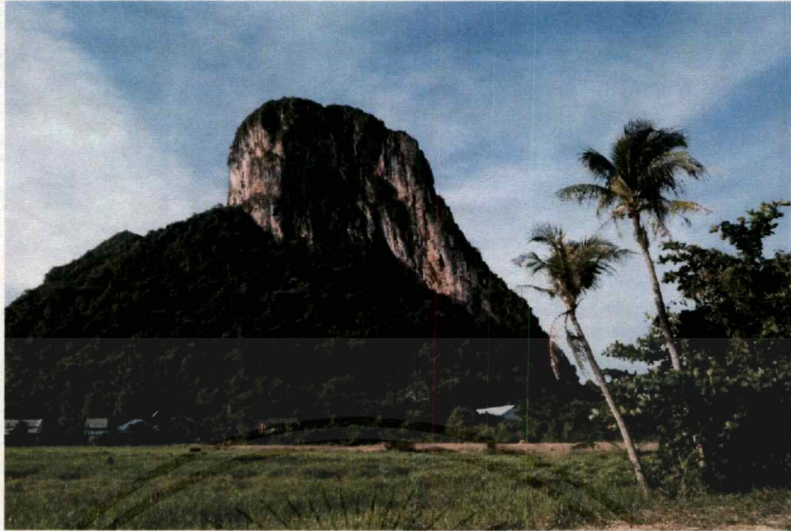
7. น้ำตกหม่อมจุ้ย ตั้งอยู่ในบริเวณหน่วยพิทักษ์ป่าตะโหนด อยู่ห่างจากที่ทำการอำเภอตะโหนด ระยะทาง 12 กิโลเมตร การเดินทางใช้เส้นทางหมายเลข 4121 และต่อด้วยเส้นทางหมายเลข 4137 (อยู่ทางตอนใต้ของเมืองพัทลุง) แยกทางหลวงหมายเลข 4 เข้าไปจนถึงวัดตะโหนด ระยะทางจากอำเภอตะโหนดถึงน้ำตกประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่อยู่ท่ามกลางป่าที่ร่มรื่น ลักษณะของน้ำตกจะแบ่งเป็นชั้นๆ แต่ละชั้นมีชื่อต่างกัน มีแอ่งน้ำสามารถเล่นน้ำได้ มีลานกว้างเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ

รูปที่ 5.9 น้ำตกหม่อมจุ้ย

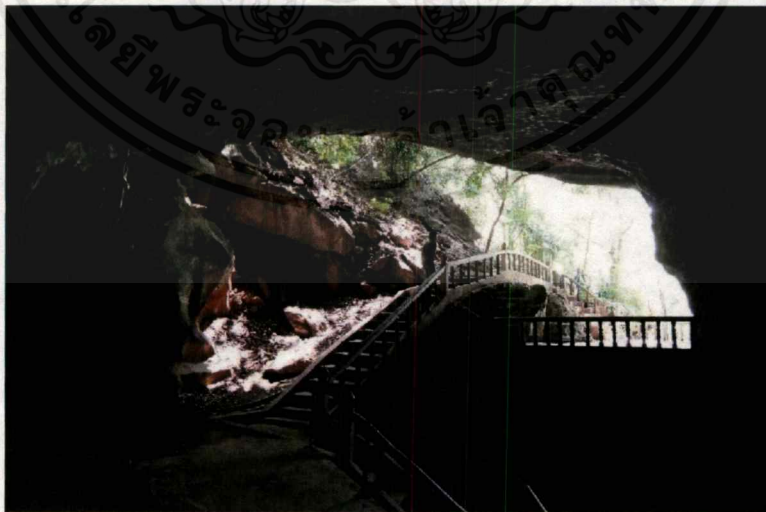
ที่มา : <http://hatyaiairportthai.com/en/popular-destinations>. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2560

8. ภูเขาอกทะลุ จากวัดคูหาสวรรค์ มุ่งหน้าไปบนทางหลวงหมายเลข 4047 จะพบภูเขาอกทะลุ ตั้งตระหง่านอยู่ทางทิศตะวันออกของสถานีรถไฟพัทลุง ภูเขาอกทะลุเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดพัทลุง มีความสูง 250 เมตร มีบันไดขึ้นยอดเขาเพื่อชมวิทิวทัศน์ของเมืองพัทลุงได้ ลักษณะพิเศษของภูเขาลูกนี้ คือ มีโพรงทะลุมองเห็นอีกด้านหนึ่ง อยู่บริเวณเกือบตอนปลายของยอดเขา ซึ่งเป็นที่มาของชื่อภูเขา

รูปที่ 5.10 เขาอกทะลุ

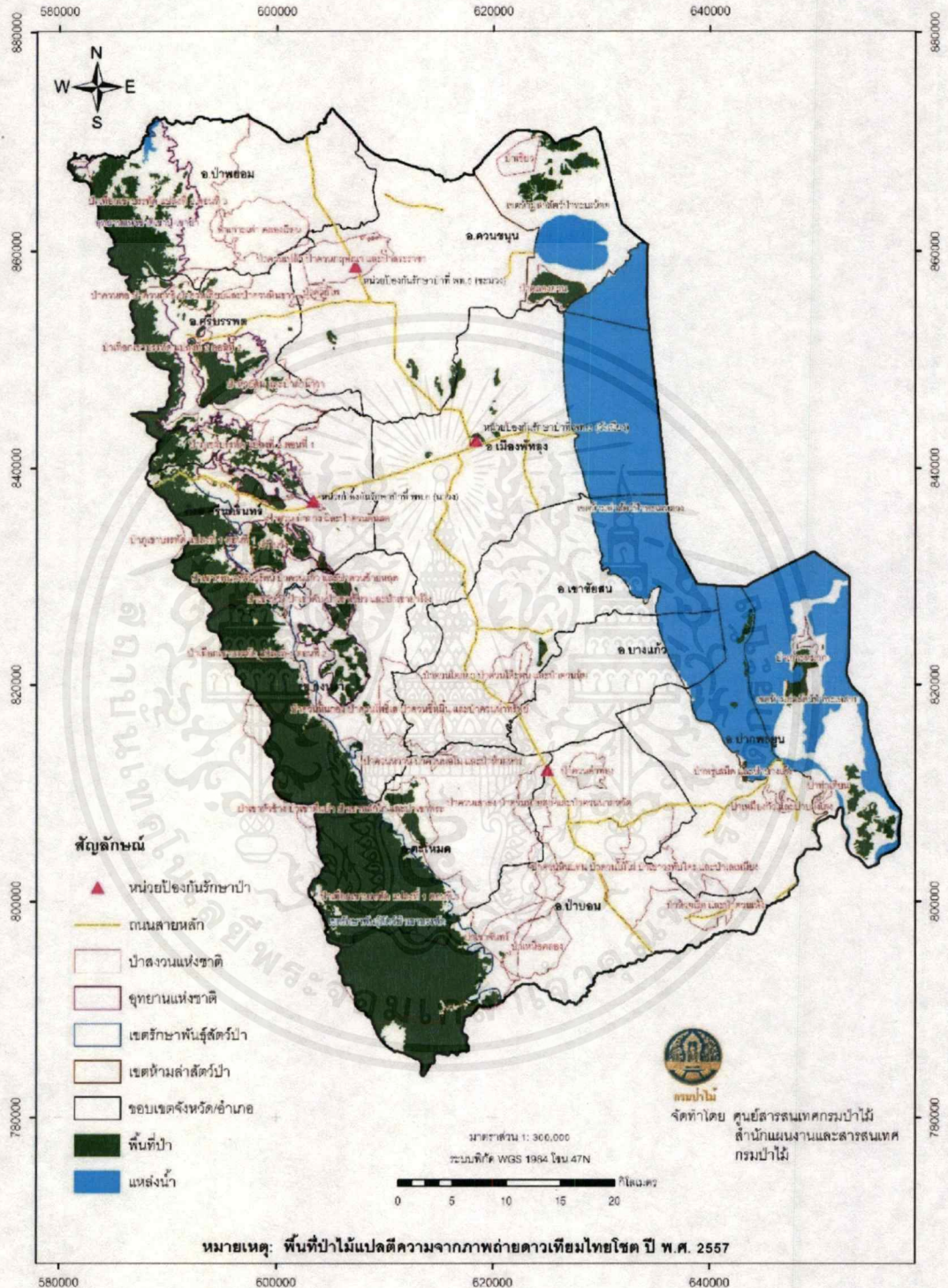
9. ถ้ำสุมนิ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านนา อำเภอศรีนครินทร์ อยู่ห่างจากตัวเมืองพัทลุงไปตามถนนสายพัทลุง - ตรัง (ทางหลวงแผ่นดินสายเพชรเกษม หมายเลข 4 ระยะทาง 21 กิโลเมตร) เป็นถ้ำที่มีหินงอก หินย้อย และมีห้องโถงกว้างใหญ่โต และร่มเย็นสวยงามวิจิตรตระการตาตามธรรมชาติ ถ้ำมีสองชั้น คือ ชั้นแรกเสมอกับพื้นราบและชั้นใต้ดิน ภายในถ้ำมีพระพุทธรูปปางต่างๆหลายองค์

รูปที่ 5.11 ถ้ำสุมนิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่แสดงพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดพัทลุง

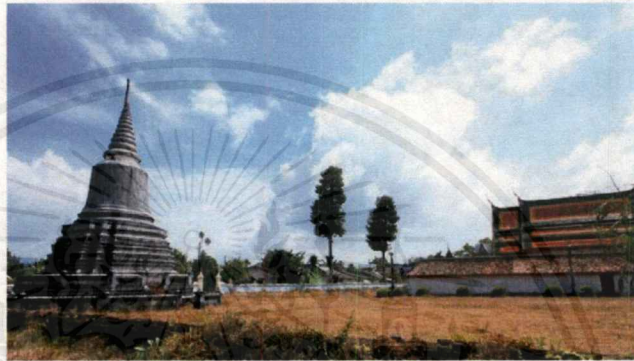
รูปที่ 5.12 แผนที่แสดงพื้นที่ป่า จังหวัดพัทลุง

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศกรมป่าไม้, สำนักงานแผนและสารสนเทศกรมป่าไม้ (2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานและโบราณวัตถุ

1. วัดวัง ตั้งอยู่ตำบลลำป่า อำเภอเมืองพัทลุง ห่างจากเมืองพัทลุง เป็นปูชนียสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดพัทลุง สร้างโดยพระยาพัทลุง (ทองขาว) ในสมัยรัชกาลที่ 3 และอดีตเป็นสถานที่ทำพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาในสมัยรัตนโกสินทร์ ภายในพระอุโบสถมีภาพเขียนฝาผนัง เขียนด้วยสีฝุ่น เกี่ยวกับพุทธประวัติและเทพพระประธานเป็นพระพุทธรูปปูนปั้น

รูปที่ 5.13 วัดวัง

ที่มา : <http://info.dla.go.th/public/travel.do>. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

2. วัดคูหาสวรรค์ ตั้งอยู่เชิงเขาคูหาสวรรค์ ใกล้กับตลาดสดเทศบาลเมืองพัทลุงวัดนี้สร้างสมัยอยุธยา และต่อมาได้ยกฐานะขึ้นเป็นอารามหลวงแห่งแรกของจังหวัดพัทลุง ภายในวัดนี้มีถ้ำพระพุทธรูปปางไสยาสน์องค์ใหญ่ และพระพุทธรูปนั่งประดิษฐานอยู่ตามผนังถ้ำ และบริเวณหน้าถ้ำมีจารึกพระปรมาภิไธยย่อของพระมหากษัตริย์และชื่อพระวงศ์หลายพระองค์

รูปที่ 5.14 วัดคูหาสวรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พระพุทธนิรโรคันตรายชัยวัฒน์จตุรทิศ หรือที่เรียกกันว่าพระสี่มุมเมือง เป็นพระพุทธรูปประจำภาคใต้และปูชนียวัตถุคู่เมืองของจังหวัดพัทลุง ประดิษฐานอยู่ภายในศาลาจตุรมุขบริเวณด้านหน้าระหว่างศาลากลางจังหวัดพัทลุงกับศาลจังหวัดพัทลุง เป็นพระพุทธรูปหล่อสัมฤทธิ์ปางสมาธิที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 โปรดเกล้าพระราชทานไว้ที่จังหวัดพัทลุง เมื่อปี พ.ศ. 2511

รูปที่ 5.15 พระพุทธนิรโรคันตรายชัยวัฒน์จตุรทิศ

ที่มา : <https://rungnaparukwanna.wordpress.com/> สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

4. อนุสาวรีย์พระยาทุกขราษฎร์ (ช่วย) ประดิษฐานอยู่ที่สามแยกท่ามิหรำ ตำบลท่ามิหรำ อำเภอเมืองพัทลุง ตามประวัติกล่าวว่าพระยาทุกขราษฎร์ (ช่วย) เดิมเป็นพระสงฆ์ชื่อพระมหาช่วย จำพรรษาอยู่ที่วัดป่าลิไลยก์ในสมัยรัชการที่ 1 ซึ่งในขณะนั้นเกิดสงคราม 9 ท้าว พระมหาช่วยได้ช่วยเหลือพระยาพัทลุงนำชาวบ้านเข้าต่อต้านกองทัพพม่าจนแตกพ่าย

รูปที่ 5.16 อนุสาวรีย์พระยาทุกขราษฎร์ (ช่วย)

ที่มา : http://www.phatthalung.go.th/manager_gallery/detail. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. วัดเขียนบางแก้ว ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน ริมทะเลสาบสงขลา เป็นวัดที่เก่าแก่มีพระธาตุบางแก้วซึ่งสร้างแบบเดียวกับพระมหาธาตุเจดีย์นคร แต่มีขนาดเล็กกว่า เป็นปูชนียสถานที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดพัทลุงเชื่อกันว่าสร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น สันนิษฐานว่าพื้นที่บริเวณวัดนี้เป็นที่ตั้งของเมืองพัทลุงมาก่อน เพราะได้พบซากปรักหักพังของศิลาแลงและพระพุทธรูปมากมาย

รูปที่ 5.17 วัดเขียนบางแก้ว

ที่มา : <http://info.dla.go.th/public/travel.do> สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

6. ศูนย์วัฒนธรรมบ้านตะโหมด ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนประชาบำรุงจากวัดตะโหมด ไปศูนย์วัฒนธรรม ระยะทาง 1 กิโลเมตร เป็นศูนย์รวบรวมวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตพื้นบ้านของชุมชนบ้านตะโหมด

รูปที่ 5.18 ศูนย์วัฒนธรรมบ้านตะโหมด

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=XG0j38v4XSQ> สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. หมู่บ้านหัตถกรรมรูปหนังตะลุง ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลท่าทะเลใต้ ตามเส้นทางจากสามแยกถนนเพชรเกษมไปทางรถไฟ ระยะทาง ๙ กิโลเมตร เป็นหมู่บ้านหัตถกรรมรูปหนังตะลุง และหนังใหญ่ ส่งจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

รูปที่ 5.19 หมู่บ้านหัตถกรรมรูปหนังตะลุง

ที่มา : <http://info.dla.go.th/public/travel.do?cmd>. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

8. วังเจ้าเมืองพัทลุงหรือวังเก่า – วังใหม่ ตั้งอยู่ที่ตำบลลำปำ อำเภอเมืองพัทลุงเดิมเป็นที่ว่าราชการและเป็นที่อยู่อาศัยของเจ้าเมืองพัทลุง ปัจจุบันคงเหลืออยู่ส่วนหนึ่งคือ วังเก่า สร้างในสมัยพระยาพัทลุง เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ส่วนวังใหม่ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2462 โดยพระยาอภัยบริรักษ์ จักราวชิตพิพิธภักดี บุตรชายของพระยาพัทลุง ซึ่งเป็นเจ้าเมืองพัทลุง ปัจจุบันได้มอบวังนี้ให้เป็นสมบัติของชาติ และกรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ. 2526

รูปที่ 5.20 วังเจ้าเมืองพัทลุงหรือวังเก่า – วังใหม่

ที่มา : <http://info.dla.go.th/public/travel.do?cmd>. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.5.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณทะเลน้อย

- เส้นทางศึกษาธรรมชาติ

- ที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย มีสะพานไม้รอบๆ ที่ทำการสามารถเดินชมธรรมชาติ และส่องสัตว์นานาชนิด เช่น นกน้ำ สายพันธุ์ต่างๆ สัตว์น้ำในทะเลน้อย มีต้นกระจุยที่ชาวบ้านนำมาใช้ทำเครื่องจักสาน และพืชน้ำหายากหลายชนิด

รูปที่ 5.22 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

- หมู่บ้านทะเลน้อย เป็นชุมชนที่ตั้งรกราก อาศัยทรัพยากรธรรมชาติในทะเลน้อย เพื่อการดำรงชีวิต ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน และเกษตรกรรม เป็นหลัก ส่วนใหญ่มีรายได้เสริมจากการทำเสื่อกระจุย ด้มาย และรับจ้างทั่วไป

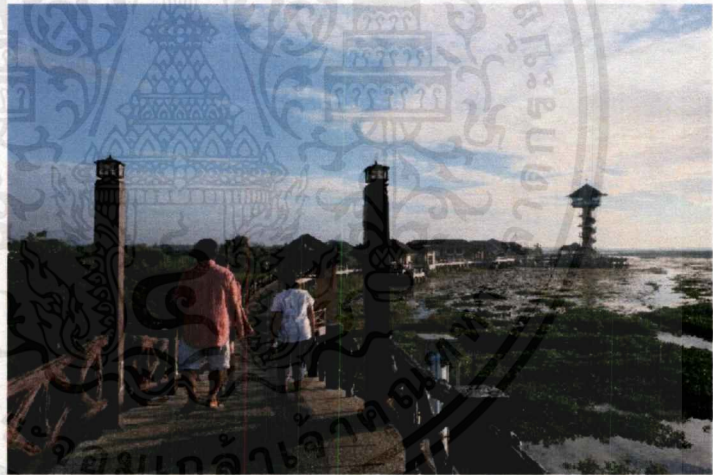
รูปที่ 5.23 หมู่บ้านทะเลน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.24 ลักษณะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ทะเลน้อย

- ศาลากลางน้ำ เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อนั่งชมวิถีพักผ่อน รับประทานอาหารและชมธรรมชาติในทะเลน้อย

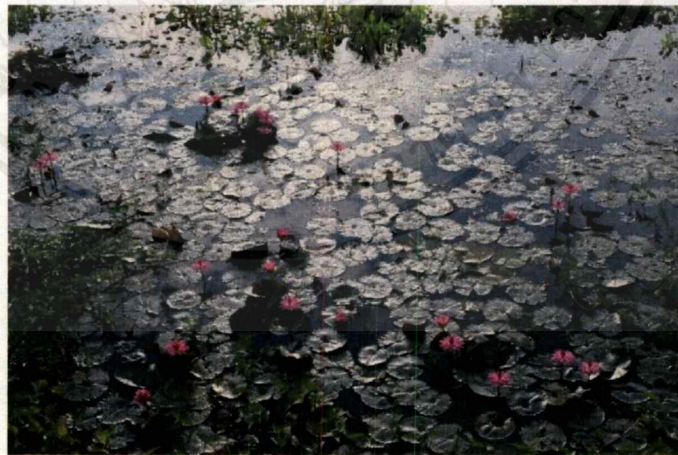
รูปที่ 5.25 อุทยานนกน้ำทะเลน้อย

- ดงนกนางนวล ช่วงเดือนตุลาคม – เมษายน จะพบกับฝูงนกนางนวล ซึ่งอยู่ห่างจากฝั่งประมาณ 150 เมตร เกาะอยู่ตามไม้หลักและพุ่มไม้ น้ำ สายพันธุ์ที่พบบ่อยได้แก่ นกนางนวลแกลบดำปีกขาว และนกนางนวลแกลบเคราขาว

- ศาลานางเรียม ตั้งอยู่ที่ปากคลองนางเรียม ซึ่งเป็นคลองสายสำคัญของหมู่บ้าน มีพันธุ์ไม้ท้องถิ่นหลายชนิด เช่น ต้นลำพู ต้นกุ่มน้ำ จิก พรุ เสม็ดขาว และมีบัวหลากหลายสายพันธุ์ในบริเวณนี้
- ฝูงควายน้ำ บริเวณสะพานเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา สามารถพบเห็นฝูงควายน้ำ หากินพืชน้ำอยู่หลายฝูง โดยชาวบ้านเลี้ยงด้วยวิธีธรรมชาติ ปล่อยให้ควายได้หากินอย่างอิสระในป่าพรุ

- ล่องเรือชมทะเลบัว

จุดเด่นของการท่องเที่ยวทะเลบัวคือ การล่องเรือชมทะเลบัวแดง หรือทะเลบัวสาย พันธุ์บัวที่มีขึ้นอยู่มากที่สุด โดยในช่วงเช้า บัวสายจะพุดอกสีแดงสดบานสะพรั่งเต็มท้องน้ำในบริเวณที่มีบัวชนิดนี้ขึ้นอยู่ ถือเป็นอีกหนึ่งสีสันความงามคู่ทะเลน้อยที่อยู่คู่กัน มาแต่ช้านาน แต่ดอกบัวจะบานเฉพาะช่วงเช้าเท่านั้น พอเช้าช่วงสายจะหุบ โดยดอกบัวจะเริ่มบานตั้งแต่กลางเดือน ก.พ - เม.ย. นอกจากนี้ระหว่างนั่งเรือชมดอกบัว ยังสามารถชมพืชพันธุ์น่าสนใจอื่นๆ เช่น ผักตบชวา จอก แหน สาหร่ายต่างๆ กระจูด กก ย่านลิเภา กก และเสม็ดที่ยืนต้นตระหง่านอยู่ในพื้นที่ป่าบก เป็นต้น

รูปที่ 5.26 ทะเลบัวแดง

5.1.6 ปัญหาของที่ตั้งโครงการ

การศึกษาสภาพความพร้อมของที่ตั้งโครงการซึ่งอยู่บริเวณรอบทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มีจุดประสงค์เพื่อประเมินปัญหา ในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นต่อโครงการ ระบบไฟฟ้า น้ำประปา ระบบโทรศัพท์และระบบกำจัดขยะ ในพื้นที่อำเภอควนขนุน มีระบบสาธารณูปโภคที่มีความพร้อมเพียงพอต่อการบริโภคในโครงการ เนื่องจากเป็นแหล่งชุมชนและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

ด้านการคมนาคม มีโครงข่ายเส้นทางเชื่อมต่อถึงถนนสายหลักของภาคใต้ รวมทั้งเส้นทางรถไฟ และการเดินทางจากท่าอากาศยานนานาชาติ หาดใหญ่เพียง 1 ชั่วโมง 15 นาที

5.2 การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ

5.2.1 หลักในการเลือกพิจารณาที่ตั้งโครงการ

เนื่องจากพื้นที่ทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีเขตห้ามล่าสัตว์ป่าที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญระดับโลก ทำให้เหมาะแก่การเป็นที่ตั้งของโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่จะดึงดูดและรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต โดยมีข้อพิจารณาการเลือกที่ตั้ง ดังนี้

- ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูดเชื้อเชิญของที่ตั้ง

ลักษณะของที่ตั้งควรมีลักษณะไม่ลาดชันมากนัก เพื่อความสะดวกในการปรับพื้นที่ ควรสังเกตเห็นได้ง่าย เป็นที่สะดุดตา

- สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ

สภาพแวดล้อมต้องมีความสวยงาม มีมุมมองที่ดี ไม่มีสิ่งกีดขวางทัศนียภาพ ควรจะมองเห็นพื้นที่ทะเลสาบ และที่ชุ่มน้ำ ต้องไม่มีเสียงรบกวนหรือมลภาวะจากภายนอกมากนัก

- การเข้าถึง

พื้นที่ควรตั้งอยู่บริเวณที่เข้าถึงได้สะดวก เส้นทางคมนาคมไม่คับแคบ และมีระยะทางไม่ไกลจากสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

- ข้อกำหนดทางกฎหมายการใช้ที่ดิน

จะต้องสอดคล้องกับการใช้ที่ดิน ไม่มีข้อจำกัดทางกฎหมายมากนัก เช่น การเวนคืนที่ดิน สิทธิการครอบครอง นโยบายการพัฒนาในอนาคต รวมทั้งผังเมืองรวมของจังหวัด และประโยชน์การใช้ที่ดิน (ผังสี)

- ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

ราคาที่ดินไม่ควรสูงมากนัก เหมาะสมกับการลงทุนทำโครงการสถานพักอาศัย มีขนาดที่กว้างเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ที่ดิน องค์ประกอบ และสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการ

- ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงได้สะดวกรวดเร็ว มีเวลาทำกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆได้มากขึ้น

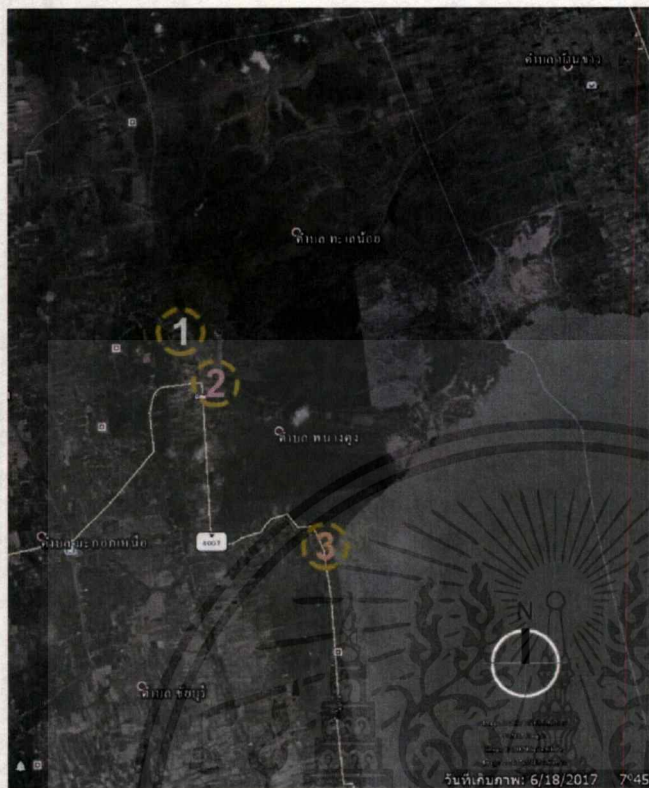
- ไม่มีปัญหาด้านสาธารณูปโภค – สาธารณูปการ

มีระบบสาธารณูปโภคที่ครบครัน เพียงพอต่อความต้องการของโครงการ และไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วมและภัยต่างๆ

- ด้านความปลอดภัย

ควรมีความปลอดภัยต่อแขกที่จะเข้ามาพัก ปราศจากอาชญากรรม สัตว์มีพิษและภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น

เมื่อมีหลักการในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการแล้ว จึงสามารถทำการเลือกและพิจารณาความเป็นไปได้ของที่ตั้งโครงการ ในพื้นที่รอบทะเลน้อย อำเภอควนขนุน บริเวณ ทั้ง 3 บริเวณ ดังนี้

รูปที่ 5.27 แผนที่ทางอากาศบริเวณอำเภอควนขนุน แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ บริเวณที่ 1,2 และ 3

บริเวณที่ 1

ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 5 ตำบล ทะเลน้อย อำเภอ ควนขนุนจังหวัดพัทลุง ฝั่งเมืองรวมอยู่ในพื้นที่สีเขียว (เกษตรกรรม) ติดถนนลาดยาง 2 เลน ของหมู่บ้าน ลักษณะเป็นกลุ่มของบ้านหนาแน่น ทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ ทิศใกล้เป็นหมู่บ้านแออัด ส่วนทิศตะวันออกเป็นที่ชุ่มน้ำของทะเลน้อย มีคลองเครื่องกั้นกลาง

รูปที่ 5.28 ถนนทางเข้าบริเวณที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.29 พื้นที่เกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์บริเวณที่ 1

บริเวณที่ 2

ตั้งอยู่ที่ ตำบลพนางตุง อำเภอ ควนขนุน จังหวัดพัทลุง ผังเมืองรวมอยู่ในพื้นที่สี่ชมพู่ (ชุมชน) ทิศตะวันตกติดถนน คอนกรีต 2 เลน ทิศเหนือติดกับตลาดเก่าทะเลน้อย ทิศใต้ติดพื้นที่เกษตรกรรม ร้านอาหาร และรีสอร์ท อยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวและดีดทะเลน้อย เป็นพื้นที่โล่งที่มีทัศนียภาพดี

รูปที่ 5.30 สภาพคลองและวิถีชีวิตบริเวณที่ 2

รูปที่ 5.31 ถนนคอนกรีต 2 เลน บริเวณที่ 2

รูปที่ 5.32 มุมมองจากที่ตั้ง บริเวณที่ 2 เห็นทะเลน้อยและพื้นที่ป่ารุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณที่ 3

ตั้งอยู่ที่ ตำบลพนางตุง อำเภอ ควนขนุน จังหวัดพัทลุง ผังเมืองรวมอยู่ในพื้นที่สีเขียว (เกษตรกรรม) ติดกับสวนพฤกษศาสตร์และพื้นที่เกษตรกรรม ทิศใต้ติดถนนลาดยาง 2 เลน และคลองปากประ ทิศตะวันออกติดทะเลสาบสงขลา พื้นที่เป็นที่ลุ่ม มีน้ำท่วมขังบางจุด ความหนาแน่นของบ้านน้อย

รูปที่ 5.32 มุมมองที่ตั้ง บริเวณที่ 3

รูปที่ 5.33 คลองปากประและทะเลสาบสงขลาใน บริเวณที่ 3

รูปที่ 5.34 ถนนลาดยาง 2 เลน บริเวณที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 การวิเคราะห์และเลือกบริเวณที่ตั้งโครงการ

จากการกำหนดพื้นที่ตั้งโครงการในบริเวณที่ 1, 2 และ 3 เมื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบแล้ว สามารถหาที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโครงการ โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ และให้ค่าคะแนน ดังตาราง ที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนบริเวณที่ตั้งโครงการ

การวิเคราะห์	บริเวณที่ 1	บริเวณที่ 2	บริเวณที่ 3
1.ลักษณะทางกายภาพที่เป็นสิ่งดึงดูด เชื้อเชิญของที่ตั้ง	2	4	3
2.สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพ	3	4	3
3.การเข้าถึง	3	3	4
4.ข้อกำหนดทางกฎหมายการใช้ที่ดิน	3	4	3
5.ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน			
6.ใกล้แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ	1	4	3
7.ไม่มีปัญหาด้านสาธารณสุขปกศ - สาธารณสุขการ	3	3	3
8.ด้านความปลอดภัย	2	4	3
รวม	17	26	22

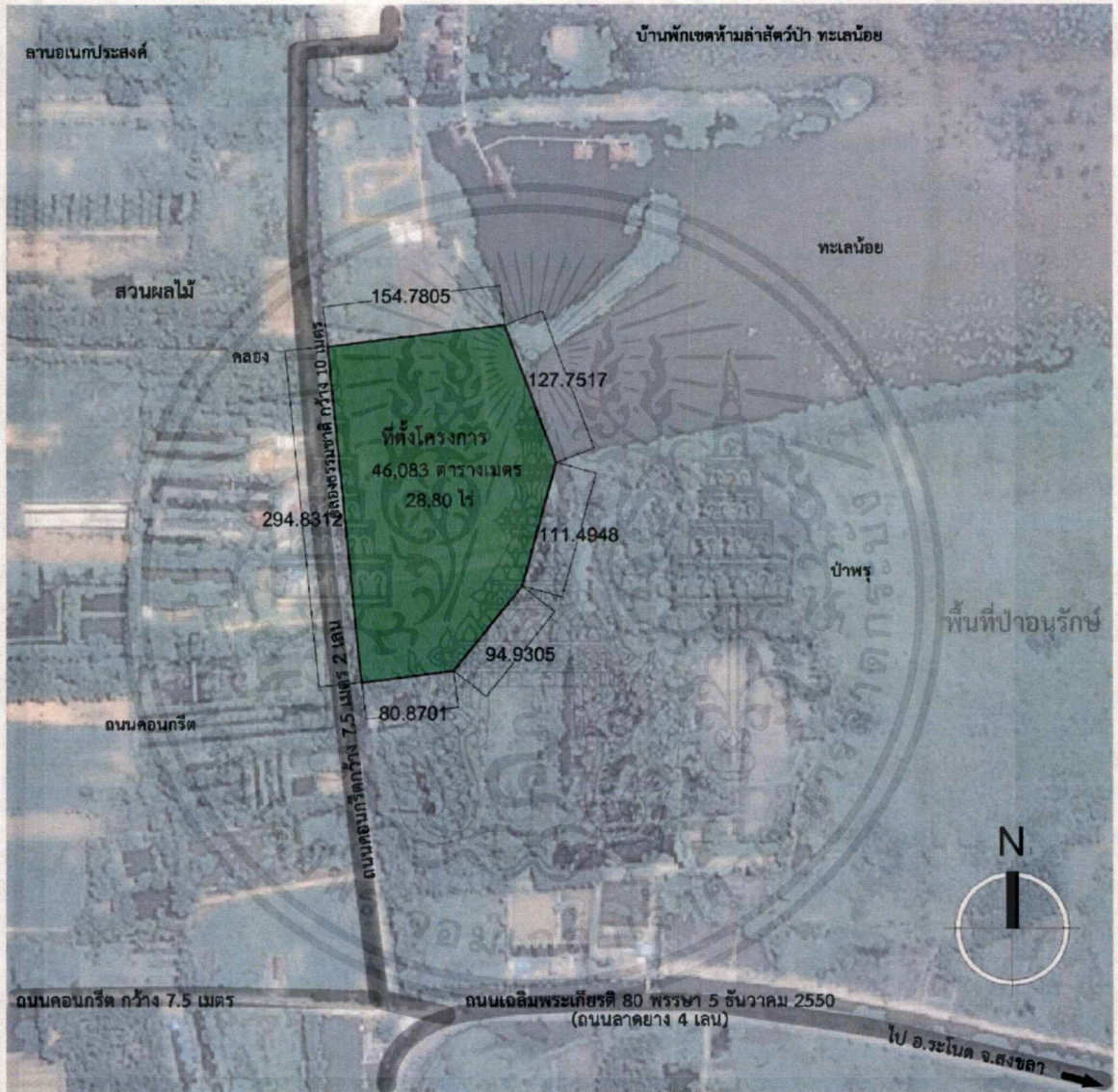
เกณฑ์การให้คะแนน 4 ระดับ ; 4 = ดีเยี่ยม, 3 = ดี, 2 = พอใช้, และ 1 = ต่ำ

สรุปการเลือกบริเวณของที่ตั้งโครงการ

จากการวิเคราะห์และให้ค่าคะแนน ทั้ง 3 บริเวณ พบว่าบริเวณที่มีความเหมาะสมในการเป็นที่ตั้งโครงการริสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มากที่สุด คือ **บริเวณที่ 2**

5.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

5.3.1 ลักษณะทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 5.35 แสดงลักษณะของที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

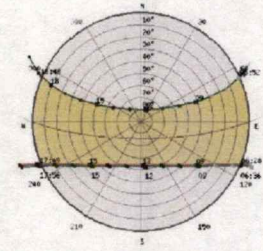

รูปที่ 5.37 แสดงลักษณะทางกายภาพโดยรอบที่ตั้งโครงการ

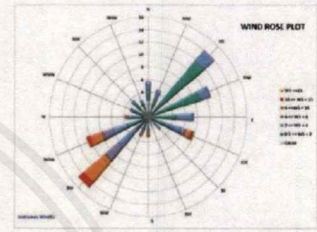

รูปที่ 5.38 มุมมองโดยรอบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดวงอาทิตย์อ้อมได้ช่วงเดือน กันยายน - มีนาคม และอ้อมเหนือช่วงเดือน พฤษภาคม - กรกฎาคม

ทิศทางของลมมรสุมประจำฤดูกาล

รูปที่ 5.39 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ลม ฝน ที่มีผลต่อโครงการ

5.3.2 การเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

การเดินทางไปยังที่ตั้งโครงการ สามารถเดินทางด้วยวิธีการดังนี้

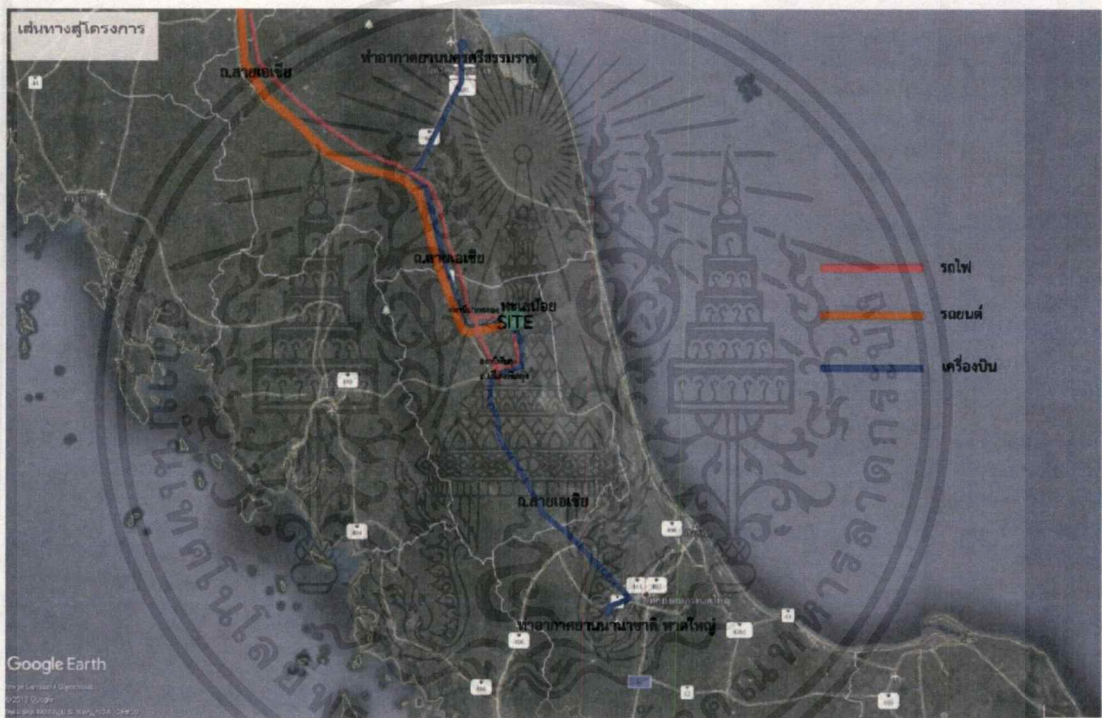
- รถส่วนตัว จากกรุงเทพฯสามารถเดินทางได้ 3 เส้นทาง คือ

- เส้นทางที่ 1 ตามทางหลวงหมายเลข 4 ถึงชุมพร (สี่แยกปทุมพร) แยกเข้าระนอง พังงา กระบี่ ตรังจนถึงพัทลุง ระยะทางประมาณ 1,140 กิโลเมตร

- เส้นทางที่ 2 ตามทางหลวงหมายเลข 4 ถึงชุมพร ให้เข้าทางหลวงหมายเลข 41 จนถึงจังหวัดพัทลุง แล้วเลี้ยวซ้ายที่ สี่แยกโพธิ์ทองเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 4048 ระยะทาง 860 กิโลเมตร

- เส้นทางที่ 3 ตามทางหลวงหมายเลข 4 ผ่านชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข 403 จากนั้นจึงเข้าทางหลวงหมายเลข 41 ที่ชุมทางเขาชุมทองแล้ว เลี้ยวซ้ายที่ สี่แยกโพธิ์ทองเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 4048

- รถไฟการรถไฟแห่งประเทศไทย มีรถไฟผ่านจังหวัดพัทลุงวันละหลายขบวน โดยลงที่สถานีปากคลองแล้วโดยสารรถประจำทาง สายพัทลุง - ทะเลน้อยใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 10 นาที
- เครื่องบิน เนื่องจากพัทลุงไม่มีท่าอากาศยาน แต่ก็สามารถใช้บริการของท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ และท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ใช้เวลาต่อรถโดยสารประมาณ 1.15 ชม.

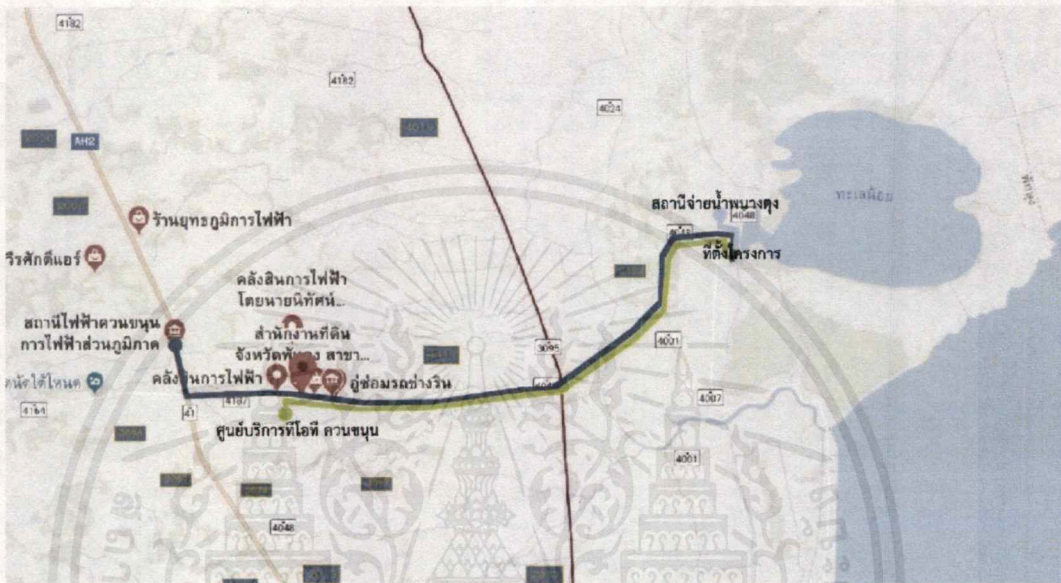
รูปที่ 5.40 แสดงเส้นทาง และการเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

5.3.3 ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เข้าสู่โครงการ

ระบบไฟฟ้า รับไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสำนักงานย่อยควนขนุน ซึ่งมีปริมาณการใช้ไฟฟ้า 60% ของการจ่ายกระแสไฟฟ้าจากหม้อแปลง และเก็บไว้เป็นปริมาณสำรอง 40% สำหรับการขยายตัวในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบประปา รับน้ำจากการประปาส่วนภูมิภาค สถานีจ่ายน้ำนางตุง โดย
 สำนักงานการประปาทะเลน้อย มีกำลังการผลิต 720 ลบ.ม/วัน
ระบบโทรศัพท์ ใช้บริการศูนย์บริการลูกค้า ทีโอที ควบขน

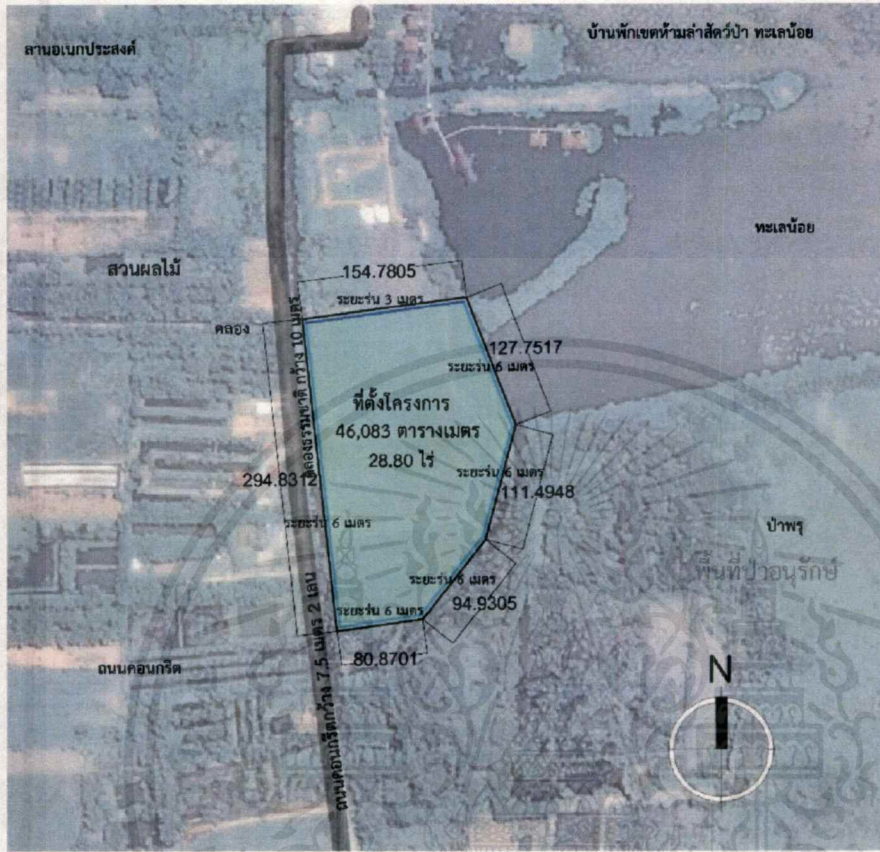

รูปที่ 5.41 แสดงเส้นทางของการเข้าถึงของระบบสาธารณูปโภคของที่ตั้งโครงการ

5.3.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโครงการ

- ผังเมืองรวมจังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2560 เป็นโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่สีชมพู (เขตชุมชน)
- กฎกระทรวง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม โครงการเป็นโรงแรมประเภท 4 ให้บริการห้องพัก ห้องอาหาร สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และห้องประชุมสัมมนา
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ฉบับที่ 5 พ.ศ.2558
- พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์กฎหมาย

- เนื่องจากที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตผังมท ความกฎหมายผังเมืองรวมจังหวัดพัทลุง พ.ศ.2560จึงมีข้อกำหนด ดังนี้
- พื้นที่ว่าง ไม่น้อยกว่า 30% ของพื้นที่ทั้งหมด
- ระยะร่นจากถนน 6 เมตร
- ระยะร่นจากแม่น้ำ คลอง ทะเลสาบ 6 เมตร
- ความสูงอาคารไม่เกิน 16 เมตร รัศจากระดับดิน - ลาดฟ้า

ความเป็นไปได้ของโครงการ

- พื้นที่อาคารเป็นได้สูงสุด 40,632 ตารางเมตร ซึ่งโครงการใช้พื้นที่ประมาณ 7,000 ตารางสรุปได้ว่า มีความเป็นไปได้ในการก่อสร้าง

รูปที่ 5.42 แสดงการวิเคราะห์กฎหมาย และความเป็นไปได้ในการก่อสร้างอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การศึกษาโครงสร้างและงานระบบของโครงการ

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการตั้งอยู่ในพื้นที่ของที่ราบลุ่มและป่าพรุ การเลือกใช้วัสดุและโครงสร้างจึงเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาเป็นลำดับแรก โดยคำนึงถึงคุณสมบัติในด้านการรับแรง ความสวยงามเหมาะสมกับสภาพที่ตั้งและบริบทรอบข้าง เพื่อตอบสนองต่อประโยชน์ใช้สอยและบรรยากาศที่ต้องการของรีสอร์ท

6.1 ระบบโครงสร้างและการเลือกใช้วัสดุ

6.1.1 ระบบโครงสร้างใต้ดิน (Sub Structure)

เนื่องจากที่ตั้งโครงการมีสภาพดินเป็นดินตะกอนน้ำพาและดินเหนียว และเป็นโครงการที่อาคารมีความสูงไม่มาก (Low Rise Structure) ดังนั้นโครงสร้างใต้ดินที่เหมาะสมกับโครงการ ได้แก่ ระบบฐานรากแบบเสาเข็มตอก

6.1.2 ระบบโครงสร้างเหนือดิน (Super Structure)

ในแต่ละส่วนของโครงการมีการใช้ปริมาตรที่วางที่แตกต่างกัน จึงต้องพิจารณาการวางระยะห่างของช่วงเสาเพื่อตอบสนองต่อประโยชน์ใช้สอยของอาคารที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละส่วน เช่น

- ส่วนโถงและส่วนต้อนรับ เป็นพื้นที่เปิดโล่ง เน้นความอบอุ่น มีความพิเศษที่แสดงถึงเอกลักษณ์ที่ชัดเจนของรีสอร์ท จึงใช้รูปแบบของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคใต้ประยุกต์ โดยใช้โครงสร้างไม้ผสมกับเหล็กในส่วนของหลังคา และคอนกรีตในส่วนพื้นและโครงสร้างรับน้ำหนัก

- ส่วนที่พัก แบ่งเป็นห้องพัก ขนาดเล็ก กลาง และขนาดใหญ่ ใช้ระบบโครงสร้างเสาและคานตามขนาดการวางระยะช่วงเสา คำนึงถึงการเลือกใช้วัสดุและรายละเอียดการตกแต่งต่างๆ เพื่อให้แขกเกิดความประทับใจเมื่อมาใช้บริการ

6.1.3 การเลือกใช้วัสดุ

จากลักษณะโครงการที่เป็นโรงแรมพักตากอากาศ (Resort) จึงต้องมีบรรยากาศที่กลมกลืนกับธรรมชาติและบรรยากาศของท้องถิ่น จึงต้องเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมและจัดหาได้ง่ายในพื้นที่นั้น มีข้อพิจารณา ดังนี้

- คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของป่าพรุและพื้นที่ชุ่มน้ำ
- เกลักษณ์ท้องถิ่น
- ความคงทน และการบำรุงรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการเลือกใช้โครงสร้างและวัสดุ

ฐานราก : คอนกรีตเสริมเหล็ก หล่อในที่

โครงสร้างอาคาร : เสา คานคอนกรีต เหล็ก และโครงสร้างไม้

โครงสร้างหลังคา : โครงสร้างเหล็ก และไม้

โครงสร้างพื้น : คอนกรีตเสริมเหล็ก พื้นคอนกรีตสำเร็จรูป กรุด้วยพื้นไม้

กระเบื้องดินเผา กรวดทรายล้าง หิน พรม และโครงสร้างไม้วาง
บนตง พื้นถนนใช้ บล็อกคอนกรีต และพื้นลาดยาง

โครงสร้างผนัง : ผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสี กรุด้วยไม้ หิน และกระเบื้อง ผนังเบา
ผนังหิน และผนังโครงคร่าวไม้

6.2 งานระบบและอุปกรณ์ประกอบอาคาร

6.2.1 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

6.2.1.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง

ระบบไฟฟ้าทั่วไปใช้แบบ 3 เฟส 4 สาย ตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอควนขนุน และมีแรงดันไฟฟ้า 220/380 โวลต์ โดยการติดตั้งสายเคเบิลจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผ่านหม้อแปลงไฟฟ้าแบบออยล์ไทป์ (Oil Type) และติดตั้งเครื่องวัดกระแสไฟฟ้าด้านแรงสูงของหม้อแปลงไฟฟ้า เพื่อลดแรงดันไฟฟ้า จากนั้นจึงสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่แผงจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ แผงจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ตามลำดับ

6.2.1.2 ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นระบบไฟฟ้าสำหรับจ่ายกระแสไฟฟ้าสำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างต่างๆที่ใช้ในโครงการทั้งในส่วนภายใน และภายในโครงการ ซึ่งมีความต้องการความเข้มแสงที่แตกต่างกันตามลักษณะการใช้พื้นที่ และช่วงเวลาการใช้งาน จะต้องพิจารณาถึงตำแหน่ง จำนวน ระยะห่าง การประหยัดพลังงาน และความเข้มแสงของอุปกรณ์แต่ละชนิด ที่นำมาติดตั้ง ทั้งนี้การคำนึงถึงการประหยัดพลังงานเป็นหลัก ควรใช้แสงธรรมชาติ ผ่านทางช่องเปิดและผนังโปร่งในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะส่วนที่ใช้งานมาก เช่น ส่วนต้อนรับ และทางเดิน

ตารางที่ 6.1 แสดงปริมาณความสว่างที่ต้องการในส่วนต่างๆของโรงแรม

พื้นที่ใช้งาน	ความสว่าง วัดต์/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง, Lobby	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า, Coffee Shop	32-55
ห้องจัดเลี้ยง	32-55

ที่มา : IES. มาตรฐานความสว่างภายในอาคาร (Indoor Lighting). สืบค้นจาก :

<https://www.ies.org/standards/ies-lighting-library>. 3 ธันวาคม 2560

6.2.1.3 ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

เมื่อเกิดเหตุขัดข้องของกระแสไฟฟ้าหลัก เครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินจะเริ่มทำงานทันที โดยจะต้องผลิตไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า 30% ของอัตราไฟฟ้าสูงสุดในเวลาปกติ โดยทั่วไปมีแหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน 2 แบบ ตามลักษณะการใช้งานดังนี้ คือ

- เครื่องดีเซล เจนเนอเรเตอร์ (Diesel Generator)

ทำงานโดยใช้ Micro Processor ควบคุม กระแสไฟฟ้าจะถูกจ่ายให้ระบบต่างๆดังนี้

- ไฟฟ้าแสงสว่าง การให้แสงสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินนี้จะเป็นจำนวน 50% ของไฟฟ้าบริเวณบันได และ 20% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางเดิน และ ไฟฟ้าแสงสว่าง 1 จุด ภายในห้องพัก
- ระบบดับเพลิง เช่น บั๊มน้ำดับเพลิง
- บั๊มน้ำทั่วไป
- ลิฟต์โดยสาร
- ส่วนบริการอาหาร
- ห้องเย็นและห้องเก็บอาหาร

- แบตเตอรี่ (Battery)

- ใช้ป้อนกระแสไฟฟ้าสำหรับ ไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณที่สำคัญต่อความปลอดภัยเป็นหลัก เช่น หลอดไฟป้ายบอกทางหนีไฟฉุกเฉิน ไฟฟ้าแสงสว่างในห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น

6.2.2 ระบบสุขาภิบาล

6.2.1.1 ระบบน้ำประปา (Water Supply System)

- ระบบประปานอกอาคาร

รับน้ำจากการประปาส่วนภูมิภาคมาเก็บไว้ในถังเก็บน้ำ ซึ่งมีความจุไม่น้อยกว่า 1-2 วัน ของปริมาณน้ำใช้ หรือ ประมาณ 500 ลบ.ม. ผ่านท่อแยกซึ่งควบคุมการไหลของน้ำประมาณ 40 ลบ.ม./ชั่วโมง

- ระบบประปาในอาคาร

มีการเก็บน้ำในถังเก็บน้ำ แล้วปั้มน้ำไปใช้ในสวนต่างๆของรีสอร์ท ไม่ต้องใช้การจ่ายน้ำแบบหอดังสูง เนื่องจากอาคารไม่สูงและมีการไล่ระดับอาคารลงตามพื้นที่ สำหรับอาคารในโครงการที่สูง 3-4 ชั้น ใช้ระบบ Up-Feed Distribution ส่วนของถังเก็บน้ำใต้ดินคำนวณจากอัตราการใช้น้ำภายในอาคาร ตาม Peak Hour และเหลือสำหรับดับเพลิง 30% หรือแยกถังน้ำประปาออกจากถังสำรองน้ำดับเพลิงเพื่อป้องกันการปนเปื้อน อีกทั้งต้องคำนึงถึงน้ำที่ใช้ในระบบระบายความร้อนในน้ำสำหรับ ระบบปรับอากาศที่มี Cooling Tower ซึ่งส่งผลต่อขนาดถังเก็บน้ำ เพราะอาจต้องใช้ปริมาณน้ำถึงครึ่งของการใช้น้ำทั้งอาคาร ควรมีถังเก็บน้ำอย่างน้อย 2 ถัง เพื่อการทำความสะอาด

6.2.2.2 ระบบการระบายน้ำ (Drainage System)

ก. ระบบระบายน้ำฝน (Storm Water Drainage) แบ่งเป็น การระบายน้ำฝนบนหลังคาของอาคาร และระบายในระดับพื้นดิน ซึ่งประกอบด้วย รางรับน้ำฝน ท่อระบายน้ำฝน และบ่อพักน้ำ สำหรับการระบายน้ำฝนจากหลังคา ต้องระบายน้ำในแนวตั้งให้ทันและใช้ขนาดท่อที่เหมาะสม จากนั้นลงสู่การระบายน้ำในแนวราบที่ระดับดิน โดยใช้ท่อระบายน้ำ ปล่อยลงสู่ทะเลสาบ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ต้องมีการเพื่อขั้นตอนการกำจัดสารแขวนลอย (Suspended Solid) เสียก่อน ส่วนน้ำฝนบางส่วนสามารถนำกลับมาใช้สำหรับการรดน้ำต้นไม้ และใช้ในชักโครก เพื่อการประหยัดน้ำและค่าใช้จ่ายของโครงการ

ข. ระบบระบายน้ำทิ้ง (Sewage Treatment) เป็นการระบายน้ำทิ้งจากสุขภัณฑ์ต่างๆ ภายในโครงการ มีวิธีการ ดังนี้ คือ การแยกน้ำทิ้งจากอ่างล้างมือ อ่างอาบน้ำ ออกจากน้ำทิ้งจากชักโครกหรือที่ปัสสาวะ โดยน้ำทิ้งจากอ่างล้างมือและอ่างอาบน้ำ ปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ (Soaked Away Pool) ส่วนน้ำทิ้งจากชักโครกและที่ปัสสาวะ ระบายลงสู่บ่อบำบัดน้ำเสีย ก่อนปล่อยน้ำทิ้งสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ค. ระบบกำจัดน้ำโสโครก (Soil Treatment) คือน้ำทิ้งที่มาจากสุขภัณฑ์ต่างๆ น้ำทิ้งจากห้องครัวที่มีคราบไขมันปนเปื้อน น้ำจากเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ เช่น หม้อกำเนิดไอน้ำ เครื่องสูบน้ำ เป็นต้น โดยน้ำทิ้งที่มีไขมันเจือปนอยู่ จำเป็นต้องผ่านกระบวนการกำจัดไขมัน น้ำมันจารบี หรือของเสียอื่นๆ โดยวิธีการทำให้ลอย (Floatation) ที่บ่อตกไขมัน ก่อนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียต่อไป

6.2.2.3 ระบบบำบัดน้ำเสีย (Waste Water Treatment)

น้ำทิ้งและน้ำโสโครกจัดเป็นน้ำเสียที่ต้องผ่านการบำบัดก่อนที่จะระบายสู่ต่อสาธารณะและเนื่องด้วยวิธีsortที่เป็นโครงการที่ค้ำเนิงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ จึงต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยกำหนดให้มีค่า BOD¹ (Biochemical Oxygen demand) ไม่เกิน 50 มิลลิกรัม/ลิตร โดยระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับอาคาร บ้านเรือนนั้น ประกอบด้วยระบบต่างๆดังนี้²

- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อปรับเสถียร (Stabilization Pond)
- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศ (Aerated Lagoon หรือ AL)
- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์ (Constructed Wetland)
- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแอกทีเวเตดสลัดจ์ (Activated Sludge Process)
- ระบบบำบัดน้ำเสียคลองวนเวียน (Oxidation Ditch)
- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแผ่นจานหมุนชีวภาพ (Rotating Biological Contactor ; RBC)

¹ BOD (Biochemical Oxygen demand) คือ ปริมาณ O₂ ที่จุลินทรีย์ใช้ในการสลายสารอินทรีย์ในน้ำ น้ำที่มี BOD ณ 100 เป็นน้ำเสีย และถ้าน้ำมีค่า BOD < 100 mg/l เป็นน้ำดี น้ำที่มี BOD สูง แสดงว่ามีสารอินทรีย์อยู่มาก จุลินทรีย์จึงต้องใช้ O₂ เพื่อสลายสารอินทรีย์ เหล่านี้ น้ำที่มี BOD ต่ำ แสดงว่ามีสารอินทรีย์อยู่น้อย จุลินทรีย์จึงต้องใช้ O₂ เพื่อสลายสารอินทรีย์ เหล่านี้ สำหรับในน้ำแหล่งใดที่มีสารประกอบอะโรมาติก ไฮโดรคาร์บอน และไพรดีนจุลินทรีย์ไม่สามารถ O₂ สลายสารเหล่านี้ได้

² สุรีย์ บุญญาบุหงศ์ และณัฐพงศ์ วรรณวิจิตร. (2551). **คู่มือการกำจัดน้ำเสีย**. (ออนไลน์) แหล่งที่มา :

http://www.sri.cmu.ac.th/~srilocal/water/page_04a.htm. 3 ธันวาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.2 แสดงประสิทธิภาพในกรรมวิธีของระบบบำบัดน้ำเสีย

กรรมวิธี	ประสิทธิภาพ	ดรรชนีค่าก่อสร้าง (รวมค่าที่ดิน)	ดรรชนีค่าบำรุง และดำเนินการ
Rotating Biological Contactor	85 - 90	120	15
Activated Sludge	90 - 95	250	25
Stabilization Pond	75 - 85	100	1
Trickling Filtration	75 - 85	180	20
Sedimentation	25 - 30	50	10

ที่มา : เกียรติศักดิ์ อุดมสินโรจน์. การออกแบบท่ออากาศ และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ :

สยามสเตชันเนอรีซัพพลายส์, 2552

การเลือกใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ สำหรับสถานพักตากอากาศ เลือกใช้ระบบบำบัดแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Wastewater Treatment) เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น ระบบที่นิยมใช้คือ Activated Sludge ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงและใช้พื้นที่น้อย สามารถบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐาน ของกรมควบคุมมลพิษ มีหลักการบำบัดโดยใช้จุลินทรีย์เป็นสำคัญ ประกอบด้วยถังเติมอากาศ (Aeration Tank) และถังตะกอน (Setting Tank) โดยถังเติมอากาศจะเป็นที่เกิดปฏิกิริยาย่อยสลายทางอินทรีย์ด้วยก๊าซออกซิเจน ที่ดูดผ่านใบพัดหรือเครื่องเป่าอากาศ เมื่อน้ำเสียเข้าสู่ระบบ จุลินทรีย์จะย่อยสลายสารอินทรีย์ที่ละลายอยู่ในน้ำ และเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นตะกอน (Sludge) จากนั้นจึงกำจัดตะกอนและน้ำเสียส่วนหนึ่ง ด้วยการส่งไปยัง ถังใส่คลอรีน (Chlorine Contact Tank) และ Treated Waste โดยน้ำทิ้งจะต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ และตะกอนจะถูกสูบไปทิ้ง ส่วนน้ำส่วนหนึ่งก็จะถูกส่งกลับไปยังถังเติมอากาศเพื่อทำการบำบัดน้ำเสียต่อไป และน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วนั้นจะสามารถนำมาใช้ใหม่ได้เช่น การรดน้ำต้นไม้ การใช้ในชักโครก และการทำความสะอาด เป็นต้น

6.2.2.4 ระบบน้ำร้อน (Hot Water System)

น้ำร้อนและไอน้ำร้อนจะอยู่ในกระบวนการผลิตเดียวกัน โดยมีปริมาณการใช้ น้ำ 1/3 ของปริมาณน้ำทั้งหมด มีลักษณะเป็นถังเก็บน้ำที่มีขดเก็บความร้อนอยู่ภายใน ขนาดบรรจุขึ้นอยู่กับอัตราความต้องการน้ำสูงสุด ซึ่งรีลอร์ทนั้นต้องการน้ำร้อนในระดับอุณหภูมิ คือ

10 – 50 องศาเซลเซียส	สำหรับน้ำดื่ม
50 – 120 องศาเซลเซียส	สำหรับอาบน้ำ และการใช้น้ำของแขก
60 – 140 (82) องศาเซลเซียส	สำหรับล้างจาน และซักผ้า
80 – 180 องศาเซลเซียส	สำหรับการฆ่าเชื้อโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการผลิต เริ่มจากน้ำจากท่อน้ำใช้ จะถูกปั๊มผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน(Water Softener) แล้วผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (Deaerator) แล้วเข้าสู่หม้อต้ม (Boiler) ซึ่งเป็นกระบวนการทำไอน้ำร้อนก่อน มีการทำความร้อนที่ระดับอุณหภูมิคงที่ ส่วนหนึ่งมีการใช้น้ำร้อนในการซักผ้า เครื่องล้างจาน และส่วนหนึ่งจะถูกส่งไปยัง Hot - Water Generator เพื่อทำให้กลายเป็นไอน้ำ ส่งไปยังส่วนต่างๆของโครงการ การติดตั้งหม้อน้ำ ควรติดตั้งในที่ที่ถ่ายเทอากาศได้สะดวก เพดานควรสูง 4-5 เมตร

ตารางที่ 6.3 ข้อมูลการใช้ความร้อนในอาคารแต่ละประเภท

ประเภทอาคาร	ปริมาณการใช้ความร้อน ลิตร/(คนxชั่วโมง)
สำนักงาน	15 – 19
ที่อยู่อาศัย	38
โรงแรม	30 – 38
โรงงานทั่วไป	15 – 22.7
อพาร์ทเมนท์	30
โรงเรียน	7.6 – 11

ที่มา : เกียรติศักดิ์ อุดมสินโรจน์. การออกแบบท่ออาคาร และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ :

สยามสเตชันเนอรีซัพพลายส์, 2552

ตารางที่ 6.4 ขนาดความจุถังเก็บน้ำร้อนสำหรับจำนวนผู้ใช้น้ำร้อน

จำนวนผู้ใช้น้ำร้อน (คน)	ความจุถังเก็บน้ำร้อน (ลิตร)
5	113
25	473
50	757
75	946
100	1249
150	1703
200	2082
250	2366
350	3028
500	3785

ที่มา : เกียรติศักดิ์ อุดมสินโรจน์. การออกแบบท่ออาคาร และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ :

สยามสเตชันเนอรีซัพพลายส์, 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.3 ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ

เนื่องจากเป็นโครงการประเภทสถานพักตากอากาศ (Resort) ที่ต้องการบรรยากาศความเป็นธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์ จึงออกแบบอาคารและพื้นที่ที่เปิดโล่งเพื่อเปิดรับอากาศบริสุทธิ์ มีการปรับอากาศในส่วนของห้องพักแขก และ เฉพาะบางส่วนของสำนักงาน ห้องงานระบบ เป็นต้น จึงเลือกใช้ระบบปรับอากาศแบบ Sprit Type เนื่องจากการใช้งานที่ไม่เป็นเวลาและง่ายต่อการดูแลรักษาเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่ต้องมีระบบจากส่วนกลาง

ระบบระบายอากาศ ต้องคำนึงถึงการถ่ายเทอากาศที่ดีเข้าสู่อาคาร และมีการระบายความร้อนที่เหมาะสม โดยการระบายอากาศสำหรับอาคาร อาจใช้วิธีการติดตั้งอาคาร ช่องเปิดต่างๆ หรือใช้พัดลมดูดอากาศ

หลักการออกแบบระบบระบายอากาศสำหรับอาคารทั่วไปที่เลือกใช้สำหรับโครงการนี้ คือ

1. ในห้องที่ปรับอากาศที่จะนำอากาศบริสุทธิ์เข้าไปให้น้อยที่สุดเพื่อการปรับสภาพอากาศที่กำลังสบายพอดี
2. สำหรับอาคารที่มีขนาดหน้าต่างหรือช่องเปิด ประมาณ 15% ของพื้นที่แต่ละชั้น เพื่อให้การให้มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ โดย 50% ของขนาดหน้าต่างนี้ควรเปิดลักษณะเป็โล่งเพื่อการระบายอากาศที่ดี
3. ในการระบายอากาศภายในห้องจะต้องอาศัยอากาศที่ไหลจากแหล่งความกดอากาศสูง สูความกดอากาศต่ำ ทำให้เกิดกระแสลมพัดอ่อนๆ ภายในห้องเพื่อการระบายอากาศที่ดี ควรมีช่องระบายอากาศออก เท่ากับช่องเปิดให้อากาศเข้า ถ้าต้องการเพิ่มความเร็วลม ให้ช่องเปิดสำหรับอากาศออก ใหญ่กว่าช่องเปิดให้อากาศเข้า
4. ภายในอาคารส่วนที่ระบายอากาศไม่เหมาะสม อาจมีการนำฉากมาช่วยกันลม (Wind Break) เพื่อให้ได้รับลมอย่างเต็มที่ และอาจทำปล่องที่หลังคากรณีไม่ได้รับลมเลย

6.2.4 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน – ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

6.2.4.1 ระบบโทรศัพท์

เป็นแบบสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภายนอก มีขอบข่ายการติดต่อที่กว้างขวาง และการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่นๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

ตารางที่ 6.5 แสดงระบบโทรศัพท์ภายใน

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
Private Manual Branch Exchange (Pmbx or Pbx)	การโทรศัพท์เข้า - ออก กระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกผ่านพนักงานต่อสายโดยปกติ ข่ายการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สาย โดยใช้ 10 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้ คน 2 พนักงานต่อสาย
Private Automatic Branch Exchange (Pmbx or Pbx)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะกับการใช้ในธุรกิจโรงแรม ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
Private Manual Exchange (PMX) and Private Automatic Exchange (PAX)	เป็นระบบการติดต่อสุจริตที่เป็นสาธารณะ โดยแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงานรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้ ฯลฯ
Intercom or Direct Speech Systems	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ซึ่งโดยปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ คู่สาย 64 คู่สายแต่อาจเพิ่มได้ถึง 8 ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักสุจริตที่ถูกจำกัดเอาไว้ เช่น ห้องบริการ

Private Automatic Branch Exchange (PABX)

การนำระบบโทรศัพท์แบบนี้ไปใช้จะพิจารณาได้จาก ปริมาณการใช้จำนวน ,การติดต่อ ,
 คู่สายระบบการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสามารถดำเนินได้ตามขั้นตอนการกำหนดจำนวนหมายเลข และ
 สวิตซ์ความต้องการอื่นๆ

การแบ่งระบบโทรศัพท์ภายในโรงแรม

สามารถแยกได้เป็น ส่วน ดังนี้ 3

- ส่วนผู้พัก (แขก)
- ส่วนบริหาร
- ส่วนบริการ

ส่วนผู้พัก (แขก) ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ภายในห้องพัก ส่วนใหญ่จะกำหนดจาก
 หมายเลขห้องและหมายเลขชั้น เช่น ห้องหมายเลข 15 ห้องหมายเลข 0312 คือ 3 บนชั้น 12
 1815 คือ 18 บนชั้น

ตารางที่ 6.6 แสดงการใช้งานของโทรศัพท์ภายในโครงการ

คู่สายสำหรับผู้พัก	การปฏิบัติงาน
เชื่อมต่อกับส่วนบริการ และ ส่วนบริการการท่องเที่ยว ฯลฯ	ติดต่อผ่านพนักงานต่อสาย (ถ้ามี) โดยใช้รหัสเลขเดียว
ติดต่อกับผู้พักอื่นๆ ที่พักอยู่ในโรงแรมเดียวกัน	ติดต่อโดยผ่านพนักงานต่อสาย
ติดต่อสู่ภายนอก (ภายในเขต)	ติดต่อโดยอัตโนมัติ หรือ VIA Operator
ติดต่อสู่ภายนอก (ภายนอกเขตหรือ ต่างประเทศ)	VIA Operator
การติดต่อเข้าภายในโรงแรม	VIA Operator
ติดต่อกับส่วนบริหาร	VIA Operator

สรุปการเลือกใช้ระบบโทรศัพท์ของโครงการ

เลือกใช้ระบบ PABX เพราะเป็นระบบที่เหมาะสมกับการใช้ในธุรกิจโรงแรม
 มากกว่าระบบอื่น อาจมีการเพิ่มโทรศัพท์ภายในเพื่อเพิ่มความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉินและการ
 ซ่อมบำรุงซึ่งจะมีในตำแหน่งต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องวิศวกรรมเครื่องกล -

, คริว - ภัตตาคารบาร์ ,

ห้องเก็บของ -

ห้องควบคุมระบบวิทยุ และโทรทัศน์ -

3 ทุกๆ - หรือ ชั้นของชานพักบันไดหนีไฟ 4

6.2.5.2 โทศัพท์สาธารณะ

โทศัพท์สาธารณะส่วนใหญ่จะติดตั้งตามตำแหน่งดังต่อไปนี้

- ห้องโถงใหญ่
- ส่วนพักผ่อนที่เป็นสาธารณะ
- ห้องพักพนักงาน

ตารางที่ .67 แสดงพื้นที่ที่ต้องการของโทศัพท์สาธารณะ

ขนาดของพื้นที่ที่ใช้สำหรับการ โทศัพท์	กว้าง	ลึก	สูง
	ม.ม.	ม.ม.	.ม.ม 2,100
ต่อหนึ่งหน่วย	นิ้ว 34	นิ้ว 34	นิ้ว 83

ตารางที่ .68 แสดงปริมาณความจุของแผงควบคุมโทศัพท์

แผงควบคุมการติดต่อ	ปริมาณความจุ
เป็นลักษณะตู้ลอยที่มีโต๊ะหรือเคาน์เตอร์ รองรับแผงสวิตช์สำหรับติดต่อภายในและ ภายนอก	เพิ่มได้ไม่เกิน หน่วย 200
แบบรวมสาย ประกอบด้วย แผงควบคุม 2 แผง หรือ แผงรวม ต้องมีเนื้อที่เผื่อเอาไว้ สำหรับสายด้วย แบบรวมไร้สาย อาจแยกหรือ เชื่อมสายในการรวมกลุ่ม	ไม่ได้กำหนดปริมาณในการขยายตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ .69 แสดงตำแหน่งที่ติดตั้งลำโพงกระจายเสียง

ระบบ	ส่วนผู้พัก	ส่วนพนักงาน
ทั่วไป	ห้องโถง ,Lobby} Lounge, โถง ลิฟท์บาร์ ,ภัตตาคาร ,	ห้องพักพนักงานส่วนบริการ , และส่วนทำงานอื่นๆ
เฉพาะส่วน	ห้องจัดเลี้ยงห้อง , ,นิทรรศการ สระว่ายน้ำส่วนพักผ่อน ,	

ลำโพงอาจจะติดตั้งไว้ภายในตู้ลำโพงเสา หรือเพดาน ,น ซึ่งสามารถทำให้กลมกลืนกับการตกแต่งได้

6.2.6 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ และ สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์

6.2.6.1 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่, การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วย ระบบเสาอากาศหลัก (Television System) เครื่องขยายสัญญาณและเครื่องกระจายสัญญาณไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรปิดอาจเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับได้โดยใช้ระบบ VHF.

6.2.6.2 สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์

โดยปกติเครื่องรับโทรทัศน์จะต้องใช้สายอากาศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับสัญญาณ ซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบ คือ

ระบบการใช้เสาอากาศเดี่ยว เป็นที่นิยมมากในปัจจุบันเพราะทำให้อาคารดูสวยงาม ไม่เกะกะ รุงรัง และตรงตามประโยชน์ใช้สอย คือ เสาอากาศ เสาเดี่ยว ใช้ร่วมกันได้ทั้งอาคาร หลักการทำงานกระทำโดยต่อสายจากเสาอากาศเกี่ยวผ่านเข้าเครื่อง ระบบการรับของโทรทัศน์ก็จะกลายเป็น Cable Vision ทำให้สามารถกระจายตามจุดต่างๆ ได้โดยมีความสวยงามและประหยัด

ระบบการใช้จานสายอากาศ (Satellite) เป็นระบบที่เริ่มเข้าสู่ความนิยมโดยเร็วในต่างประเทศ เพราะประสิทธิภาพการทำงานดีกว่าการใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยว สามารถรับสัญญาณไมโครเวฟจากภายในประเทศและจากภายนอกประเทศได้ โดยผ่านสัญญาณโทรทัศน์จากดาวเทียมแล้วป้อนเข้าสู่ทุกๆจุดที่มีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.6 ระบบดับเพลิงและการป้องกันอัคคีภัย

ลักษณะอาคารภายในโครงการนี้เป็นอาคารถาวรความสูงไม่เกิน 2 ชั้น การป้องกันอัคคีภัย ได้แก่ การเลือกใช้วัสดุก่อสร้าง เช่น คอนกรีตและ วัสดุที่สามารถทนความร้อนได้ ได้แก่ ส่วนบริการน้ำมันเชื้อเพลิง คริวไฟของภัตตาคาร การป้องกันโดยการติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิด Dry Chemical ไว้ตามจุดต่างๆ ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

ระบบป้องกันไฟไหม้ ดับเพลิง และหนีไฟ เป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ในโครงการอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการออกแบบในส่วนนี้ด้วย และยึดถือกฎเกณฑ์การป้องกัน ไฟไหม้ที่นานาชาติยอมรับ คือมาตรฐาน NEPA มาตรฐาน ของ วสท. และมาตรฐานตามเทศบัญญัติ เป็นหลัก การเลือกระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้และ ระบบดับเพลิงในโครงการ

6.2.6.1 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุ (Fire Alarm System)

ทำงานคู่กับระบบดับเพลิง ระบบควบคุมอาคารอัตโนมัติ ระบบประกาศเรียกฉุกเฉิน ระบบติดต่อสำหรับพนักงานดับเพลิง สำหรับในโครงการนี้เลือกใช้

- ระบบกดปุ่มในบริเวณห้องโถงทั่วไป

- ระบบ HEAT & SMOKE DETECTOR ในบริเวณห้องโถงทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพัก และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้ ตามพื้นที่ทั่วไปใช้ Heat Detector ที่มีราคาถูกลงกว่า Smoke Detector ที่ติดตั้งเฉพาะที่สำคัญเท่านั้น

6.2.6.2 ระบบดับเพลิง - เครื่องมือผจญเพลิง, ดับไฟที่เคลื่อนที่ได้

- ติดตั้งเป็นชุดอยู่รวมกับสายสูบลมและระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็นหน่วย (HOST CABINET UNIT) ทุกๆ ระยะ 20 เมตร เช่น ในส่วนของโถงทางเดินไปยังห้องพักแขก

- ระบบน้ำดับเพลิง ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระดับน้ำเอาไว้เพื่อการดับไฟ นอกจากนี้ยังมีปั้มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังมีบริเวณที่เตรียมติดตั้ง SIAMESE CONNECTION เอาไว้ในกรณีที่ต้องการนำน้ำจากแหล่งน้ำอื่นๆ เช่น รถขนน้ำของตำรวจดับเพลิงมาใช้

6.2.7 ระบบการป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า

ระบบที่นิยมนำมาใช้ LIGHTING ACTIVE SYSTEM เป็นระบบสายล่อฟ้าที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป โดยติดตั้งเสาที่มีลักษณะที่เป็นสายปลายแหลมเอาไว้เป็นช่วงๆ บนชั้นดาดฟ้า แล้วโยงสายไฟเชื่อมติดต่อกันทุกช่วง แล้วเดินสายไฟจากชั้นดาดฟ้าลงสู่พื้นดิน เพื่อถ่ายเทประจุไฟฟ้า (EARTH) ทำให้สะเทินในการออกแบบโครงสร้าง อาจออกแบบให้

เหล็กเสริมในช่วงเสาช่วงใดช่วงหนึ่ง เป็นตัวถ่ายเทประจุไฟฟ้าจากชั้นดาดฟ้าลงสู่ดินก็ได้ เพื่อความสวยงามของตัวอาคาร

สรุปการเลือกใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่าในโครงการ

เลือกใช้ระบบ LIGHTING ACTIVE SYSTEM เพื่อความปลอดภัยที่แน่นอนกับตัวอาคาร และผู้ให้บริการ

6.2.8 ระบบกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากรีสอร์ท นับเป็นขยะที่เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร, เศษภาชนะ, โลหะ, เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตรต่อคน ซึ่งมีขบวนการในการกำจัดขยะดังนี้

6.2.8.1 การกักเก็บขยะ (Refuse and Garbage Collection and Storage)

- Waste Paulding System ใช้กับขยะเปียกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยหรือเป็นตะกอน ส่วนใหญ่จะมาจากห้องครัวหรือบริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการนี้ต้องทำการแยก รวบรวมเศษอาหารหรือขยะ ก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป
- Individual Refuse Bins & Sacks กระสอบ, ถังเก็บขยะ สามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปที่ Chutes เพื่อให้ลงสู่ถังเก็บใหญ่

รายละเอียดห้องรวมขยะ

- วัตถุประสงค์เพื่อให้มีพื้นที่สำหรับรวบรวมขยะและสิ่งที่เหลือใช้ให้ถูกสุขลักษณะสะดวกต่อการเก็บและกำจัด
- ที่ตั้งของห้องจะต้องมิดชิดและมองเห็นได้ยาก
- ตัวห้องต้องสร้างด้วยวัสดุแข็งแรงคงทน มีผิวที่ทนทานไม่ซีมน้ำ สามารถล้างทำความสะอาดได้โดยสะดวก โดยมีการระบายน้ำที่ดี ในห้องควรมีจุดให้มีก๊อกน้ำ 1 ที่ และมีท่อระบายน้ำ เพื่อล้างทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง
- ขนาดของห้องจะต้องสามารถบรรจุเครื่องรับขยะที่ปิดมิดชิดได้อย่างพอเพียงขณะรอการกำจัด (ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25)
- ตัวเครื่องรับขยะจะต้องสร้างด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่ายและสามารถรับน้ำหนักขยะได้เป็นปริมาณ 0.5 กก./คน/วัน

การนำขยะออกไปทิ้ง (Transportation) ในการวางแผนควรกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการ ในการนำขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

การนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำได้โดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ใช้รถเข็น เป็นยานพาหนะขนาดเล็กสามารถใช้สำหรับการขนขยะภายในโรงแรมจากห้องพักต่างๆ ลงสู่ปล่องทิ้งขยะ (Chutes)
- รถบรรทุกขยะ เป็นยานพาหนะขนาดใหญ่ที่จะรับขยะจากห้องเก็บ (Depot) ไปสู่ขบวนการกำจัดขยะสาธารณะต่อไป

6.2.9 ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัยจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้เป็นอย่างดี โดยมีการออกแบบให้ครอบคลุมพื้นที่ใช้งาน เลือกใช้อุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเหมาะสมกับสภาวะของการใช้งานและพื้นที่ที่ใช้งาน จะต้องมีการบริหารจัดการและบริหารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ สะดวกในการใช้งานและสะดวกในการบำรุงรักษา ซึ่งระบบที่เกี่ยวข้องกับงานรักษาความปลอดภัยมีดังนี้³

- ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV System) เป็นระบบรักษาความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวังเหตุร้ายทอาจเกิดขึ้น โดยระบบสามารถแสดงภาพเหตุการณ์ย้อนหลัง ทำให้ผู้ดูแลระบบทราบถึง วัน เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ได้

ส่วนประกอบของระบบโทรทัศน์วงจรปิด มีดังนี้

- กล้องบันทึกภาพ (Camera) ทำหน้าที่ถ่ายทอดสัญญาณภาพเหตุการณ์ในระบบ มีทั้งกล้องชนิดที่จับภาพเหตุการณ์ในระบบ มีทั้งกล้องชนิดที่จับภาพอยู่กับที่ (Fixed Camera) และชนิดที่ปรับเปลี่ยนมุมมองภาพได้(Dome Camera)
- จอแสดงผลภาพ (Monitor) ทำหน้าที่แสดงสัญญาณภาพเหตุการณ์ผ่านทางจอภาพ มีทั้งชนิดที่เป็นหลอดภาพจอแอลซีดี
- อุปกรณ์บันทึกสัญญาณภาพ (Video Recorder) ทำหน้าที่แปลงสัญญาณภาพเหตุการณ์และจัดเก็บในอุปกรณ์บันทึกข้อมูล เช่น ฮาร์ดดิสก์ ม้วนเทป
- เครื่องควบคุมและสลับสัญญาณภาพ (Multiplexer) ทำหน้าที่เป็นเครื่องควบคุมการทำงานของกล้องและสลับสัญญาณภาพที่แสดงบนจอแสดงผลภาพ

³ JTS Jasmine Telecom Systems PCL. (2552). ระบบรักษาความปลอดภัย. (ออนไลน์) แหล่งที่มา :

<http://jts.co.th/th/component/content/56.html>. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2560

- สายสัญญาณภาพและหัวต่อสาย (Cable and Connector) ทำหน้าที่ส่งผ่านสัญญาณภาพภายในระบบ โดยสามารถเลือกใช้งานได้ 2 ลักษณะ คือ สายสัญญาณภาพแบบอิมพีแดนซ์ 75 โอห์มและสายสัญญาณคอมพิวเตอร์ในกรณีที่มีการส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- อุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ เช่น ชุดควบคุมกล้อง (Joy Stick) โปรแกรมควบคุมกล้อง (Control Software) อุปกรณ์แปลงสัญญาณภาพเป็นสัญญาณ (Fiber Optic) ฐานสำหรับหมุนสายกล้องวงจรรปิด (Pan - Tilt Unit)

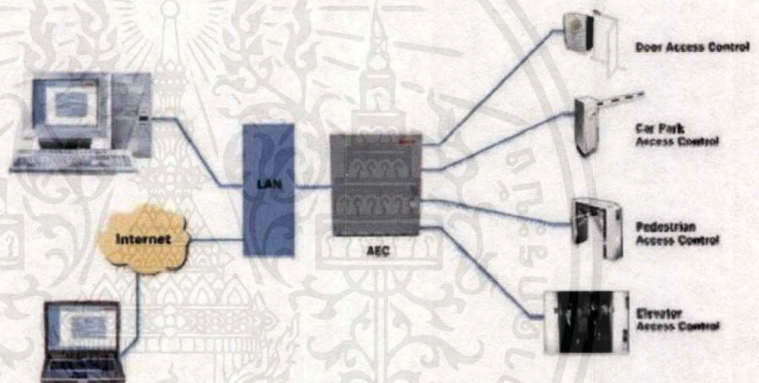

รูปที่ 6.1 การต่อใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรรปิด

ที่มา : <http://jts.co.th/th/component/content/57.html>. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2560

- ระบบควบคุมการเข้า - ออกภายในสถานที่ (Access Control System) เป็นระบบรักษาความปลอดภัยสำหรับควบคุมการเข้า - ออกของบุคคลที่เข้ามาใช้งานในสถานที่ สามารถกำหนดสิทธิของบุคคลและรูปแบบการเข้ามาใช้งานได้ ทั้งนี้ผู้ดูแลระบบสามารถทราบถึงวัน เวลา สถานที่ และประวัติของบุคคลนั้น โดยผ่านการอ่านข้อมูลจากสิ่งที่แสดง เช่น บัตร ลายนิ้วมือ ม่านดวงตา เป็นต้น ส่วนประกอบของระบบควบคุมการเข้า - ออก มีดังนี้
 - ชุดอ่านข้อมูล (Reader Unit) เป็นอุปกรณ์ที่ทำหน้าที่รับข้อมูลจากสื่อของผู้เข้าออกและส่งข้อมูลผ่านไปยังชุดควบคุม
 - ชุดอุปกรณ์ควบคุม (Controller Unit) เป็นอุปกรณ์ที่ทำหน้าที่สื่อสารข้อมูล และควบคุมการทำงานของอุปกรณ์หัวอ่าน (Card Reader)

- บัตรหรือสิ่งแสดงแทน (Identification of Specific Individual) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้แสดงแทนบุคคล หรือสิ่งของ เพื่อทำการกำหนดสิทธิ หรือความสำคัญในการเข้าออก เช่น บัตร อุปกรณ์ ไบโอมेटริกซ์ (ลายนิ้วมือ ม่านตา) และการกดรหัสผ่าน
- อุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ เช่น กลอนประตู เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ควบคุมการเปิดปิดของประตู โดยการรับสัญญาณควบคุมมาจากชุดอ่าน เช่น กลอนประตูแบบไฟฟ้า (Electromagnetic Locker) คอมพิวเตอร์ และโปรแกรม (Computer and Software) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ตั้งค่าต่าง ๆ ของระบบ พร้อมทั้งการเก็บข้อมูลและแสดงผลการทำงาน และปุ่มกดเปิดประตู (Push Button)

รูปที่ 6.2 การประยุกต์ใช้ระบบ Access Control

ที่มา : <http://its.co.th/th/component/content/57.html>. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2560

○ ระบบเสียงประกาศ (Public Address System)

เป็นส่วนหนึ่งของระบบรักษาความปลอดภัยที่ใช้เสียงประกาศ ในการสื่อสาร แจ้งเหตุ ให้กับบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ทราบถึงเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้น หรือข่าวสารต่าง ๆ ที่ต้องการแจ้งให้ทราบ เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที มีอุปกรณ์ดังนี้

- ลำโพง (Loud Speaker)
- เครื่องขยายเสียง (Line Amplifier)
- ไมโครโฟนสำหรับงานประกาศเสียง (Paging Microphone)

- อุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ เช่น เครื่องผสมสัญญาณเสียง (Mixer) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับขยายและปรับแต่งสัญญาณเบื้องต้น สำหรับต่ออุปกรณ์แหล่งสัญญาณ เช่น ไมโครโฟน เครื่องเล่นเทป ซีดี เป็นต้น เครื่องเล่นเทป เครื่องเล่นซีดี

○ ระบบแจ้งเตือนการบุกรุก (Inrusion System)

เป็นระบบรักษาความปลอดภัยที่ช่วยป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอกเข้ามาในสถานที่ที่เฝ้าระวัง ซึ่งระบบทำงานโดยอาศัยการตรวจจับสัญญาณ จากอุปกรณ์ตรวจจับ อุปกรณ์ประมวลผล และแจ้งเตือนไปยังพื้นที่หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผ่านอุปกรณ์แจ้งเตือน เช่น ไชเรน ศูนย์รับแจ้งเหตุ โดยมีอุปกรณ์ดังนี้

- อุปกรณ์ตรวจจับ (Detector) เช่น PIR Motion Detector เป็นอุปกรณ์ตรวจจับการเคลื่อนไหวด้วยแสงอินฟราเรด, Glass Breaker Sensor เป็นอุปกรณ์ตรวจจับการบุกรุกผ่านกระจก เช่น การทุบกระจก และ Magnetic Switch เป็นแถบแม่เหล็กตรวจจับที่ประตู
- อุปกรณ์ควบคุมและประมวลผล (Central Processor)
- อุปกรณ์สำหรับแสดงการแจ้งเตือน (Display Section)

6.2.10 ระบบห้องซาวน่า

6.2.11.1 การออกแบบห้องซาวน่า

ซาวน่า (Sauna) เป็นคำในภาษาฟินนิชของชาวฟินแลนด์ หมายถึงห้องที่ใช้ไม้มาประกอบกัน และทำความร้อนภายในห้อง โดยเตาชนิดพิเศษที่มีหินเป็นตัวกระจายความร้อน ซึ่งเมื่อประกอบกันแล้วจะก่อให้เกิดบรรยากาศพิเศษ โดยเฉพาะของการอบซาวน่าด้วยความร้อนแห้ง⁴ วัตถุประสงค์ขั้นต้นคือ ใช้อบเพื่อให้เหงื่อออก เป็นการทำความสะอาดผิวหนังและร่างกาย นอกจากนี้การอบซาวน่ายังสามารถช่วยขับสิ่งสกปรกที่อุดอู้อยู่ตามรูขุมขนให้ออกมา ทำให้ผู้อบรู้สึกสะอาดสดชื่น กว่า การอาบน้ำธรรมดา

6.2.11.2 วัสดุและขนาดห้องซาวน่า

⁴ ฟินน์เซาว์น่า (FINNSAUNA). (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.fagca.com/finnsauna.html>. สืบค้นเมื่อ

วัสดุที่นิยมใช้ในการทำผนังห้องซาวน่า คือ ไม้สนทั้งชนิด Pine (Pinus Sylvestris) หรือ Spruce(Picea Abies) จากแถบศูนย์กลางย่านบอลติก (Baltic) ไม้ทั้งสองชนิดดังกล่าวมีคุณสมบัติพิเศษในตัวเองที่เหมาะสม ในการใช้ทำผนัง และพบมากที่สุดใป่าไม้เนื้ออ่อนของประเทศฟินแลนด์

คุณสมบัติที่เหมาะสมของไม้ที่จะนำมาใช้ทำเป็นห้องซาวน่า คือ ต้องเป็นไม้ที่ไม่อมความร้อน ไม่นำความร้อน เดิบโตอย่างสม่ำเสมอได้ขนาด มีความต้านทานต่อการแตกร้าว และกระเทาะสูง ให้ความรู้สึก และกลิ่นพิเศษของไม้สนดังกล่าว ไม่มีตาไม้หรือมีก็น้อยมาก ไม่มียาง มีความทนทาน, อายุการใช้งานนาน นอกจากนี้ควรเป็นไม้ที่เก็บเสียง, ไม่มีรอยต่างจากเห็บหรือโลหะ ส่วนพื้นห้องจะถูกปิดบังด้วยม้ายาว, เตา และแผงไม้รองเดิน (DUCKBOARDS) อยู่แล้ว ดังนั้นพื้นห้องจึงไม่จำเป็นต้องมีการใช้วัสดุพิเศษ แต่ต้องเป็นพื้นที่เตรียมโดยไม่มีกลิ่นรบกวนออกมา เช่น พื้นซีเมนต์, พื้นที่ปูด้วยหินอ่อน เป็นต้น แผงไม้รองเดิน (DUCKGOARDS) ควรทำจากไม้ที่ทนทานต่อการผุ, ทนทานต่อการแตกร้าว แต่ไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษในการไม่เก็บความร้อน เนื่องจากโดยปกติอุณหภูมิที่ระดับพื้นห้องจะไม่สูงนัก

ขนาดของห้องซาวน่าที่เหมาะสมในการเลือกใช้โดยปกติขึ้นกับเนื้อที่ที่จะติดตั้ง วัตถุประสงค์ในการใช้ เงินทุน จำนวนผู้ที่จะใช้ห้องในขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งจะถูกจำกัดโดยขนาดของม้านั่งโดยพิจารณาจากความสะดวกสบายเป็นหลัก

6.2.11.3 ชนิดห้องซาวน่า

ชนิดของห้องซาวน่า แบ่งได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะที่ตั้ง จัดออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบภายนอกและภายใน
2. แบ่งตามลักษณะการสร้างห้อง จัดออกเป็น 3 ประเภท คือ
 - แบบ Prefabricated Or Modular มีโครงสร้างเป็นห้องชุดสำเร็จรูป
 - แบบ Precut Saunas เป็นชนิดที่สร้างขึ้นตามความต้องการของห้องที่มีอยู่แล้ว มีการขึ้นชิ้นส่วนประกอบตามขนาดที่ต้องการ
 - แบบ Custom Built Saunas เป็นโครงสร้างกระท่อมไม้ซุงแบบชาวฟินแลนด์
3. แบ่งตามลักษณะการให้ความร้อน จัดออกเป็น 4 ประเภท คือ
 - Smoke Saunas เป็นการเผาก้อนหินให้ร้อน แล้วตักน้ำราด เพื่อให้ความร้อนระเหยออกมาผ่านไอน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Fume Saunas เป็นการให้ความร้อนแก่หินที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส จนความชื้นในห้องหมดไป จากนั้นใช้น้ำราดลงบนก้อนหิน
- Stove Saunas ด้านบนของเตาชนิดนี้ทำด้วยหินหรือโลหะ ครอบเพื่อให้ควันออกทางปล่องระบายอากาศ ความร้อนจะออกมาทางช่องไฟเมื่อหินมีความร้อนมากพอ จึงปิดช่องไฟ แล้วใช้น้ำราดหิน
- Town Saunas เป็นการให้ความร้อนแก่หินโดยใช้เตาไฟฟ้า

6.2.11 ระบบสระว่ายน้ำ

โครงสร้างและการรับน้ำหนักของสระว่ายน้ำโดยทั่วไปต้องก่อสร้างด้วยวัสดุที่คงทน แข็งแรง อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงการป้องกันการรั่วซึมและการบำรุงรักษา และการวางตำแหน่งห้องเครื่องที่ถูกต้อง เหมาะสม โดยอุปกรณ์ห้องเครื่องสำหรับสระว่ายน้ำมีดังนี้

- Water Pump สำหรับปั้มน้ำเติมในหม้อกรอง
- หม้อกรอง สำหรับน้ำที่ไหลออกจากสระ ผ่านเครื่องกรองทรายและผ่านระบบเคมีไหลวนเข้าสู่สระใหม่เป็นวงจร
- ท่อน้ำและอุปกรณ์อื่นๆ
- เครื่องผลิตไฟฟ้า
- แผงควบคุมการทำงาน

กระบวนการหมุนเวียนน้ำในสระ มีระบบดังต่อไปนี้

- เมื่อน้ำล้นจากสระ จะผ่านหม้อกรองเพื่อกรองเอาทรายและสิ่งสกปรกออก
- ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อ ปกติจะใช้สาร 3 ชนิดคือ โบรมีน คลอรีน และเกลือ
- สูบน้ำกลับเข้าสู่สระผ่านท่อน้ำเข้า โดยที่สระเล็กต้องมีท่อน้ำเข้าอย่างน้อย 4 จุด เพื่อปรับการไหลล้นของน้ำ โดยตลอดทางเข้าทุกทาง
- น้ำจากระบบท่อประปาจะไม่ไหลเข้าสู่สระว่ายน้ำโดยตรง แต่จะไหลสู่ถังพักน้ำก่อนเพื่อปรับสภาพน้ำให้ได้คุณภาพ และการระบายน้ำเสียจากสระสู่สาธารณะต้องมีการบำบัดน้ำก่อนจึงจะปล่อยออกได้

ไฟฟ้าแสงสว่างสำหรับสระว่ายน้ำ

- แสงสว่างและสายไฟใต้น้ำ ต้องมีความสว่างไม่น้อยกว่า 0.5 วัตต์/ตารางฟุตของสระ และแต่ละหน่วยต้องมีสายดินเฉพาะ
- แสงสว่างส่วนทางเดิน (Deck) ในช่วงที่ไม่มีไฟใต้น้ำ ควรมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 0.6 วัตต์/ตารางฟุต
- โดยรวมแล้วไฟใต้น้ำและไฟบนพื้นทางเดิน ต้องไม่น้อยกว่า 2 วัตต์/ตารางฟุตของพื้นที่สระทั้งหมด

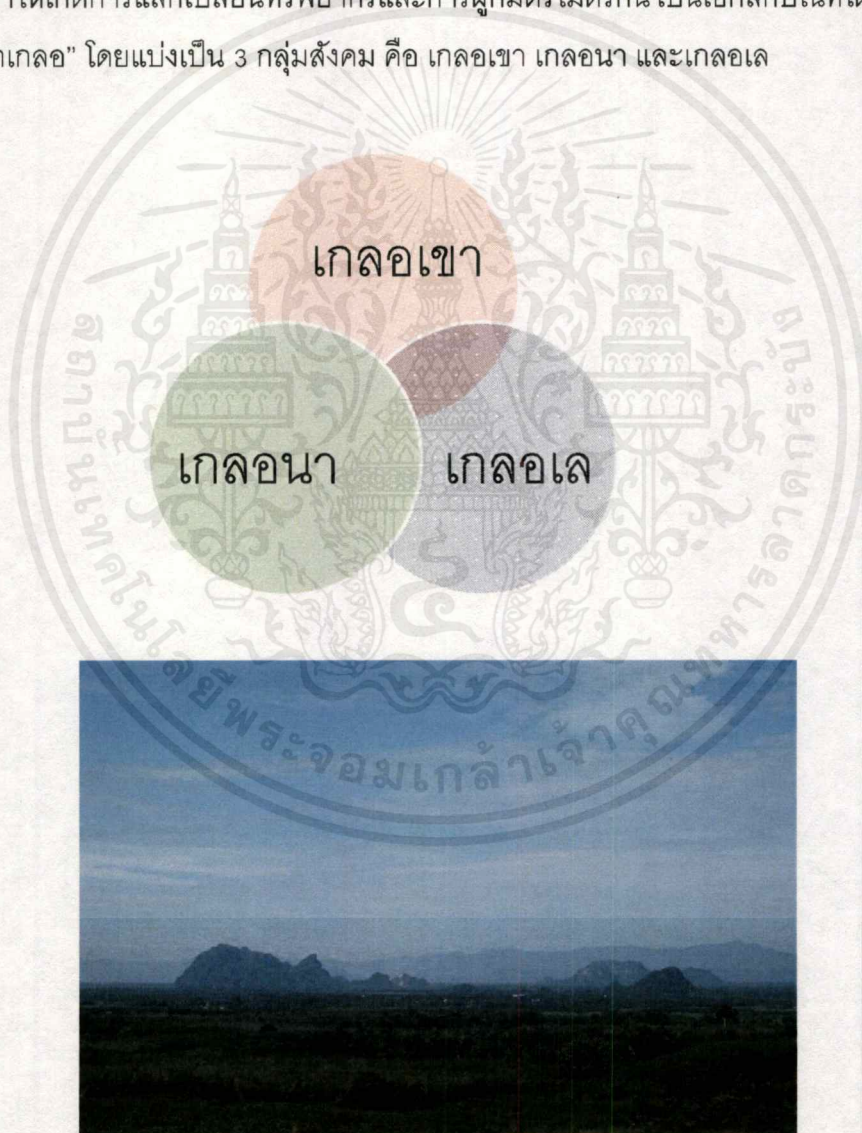
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

แนวความคิดและผลงานการออกแบบ

7.1 แนวความคิดในการออกแบบ

ภูมิหลังทางนิเวศวัฒนธรรมของภาคใต้เป็นสังคมที่พึ่งพาอาศัยกัน เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางภูมิประเทศ ทั้งภูเขา ที่ราบ และทะเล ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและการผูกมิตรไมตรีกัน เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เรียกว่า “การผูกเกลอ” โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มสังคม คือ เกลอเขา เกลอนา และเกลอเล

รูปที่ 7.1 สภาพภูมิประเทศแบบภูเขา ที่ราบ และทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม

ในโครงการจะมีลักษณะทางภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ จำลองสังคมของการผูกเถล โดยใช้ความแตกต่างทางระดับความสูง วัสดุ และความหนาแน่นของชุมชน ผ่านการวางผังและการเชื่อมต่อกันของที่ว่างในโครงการ

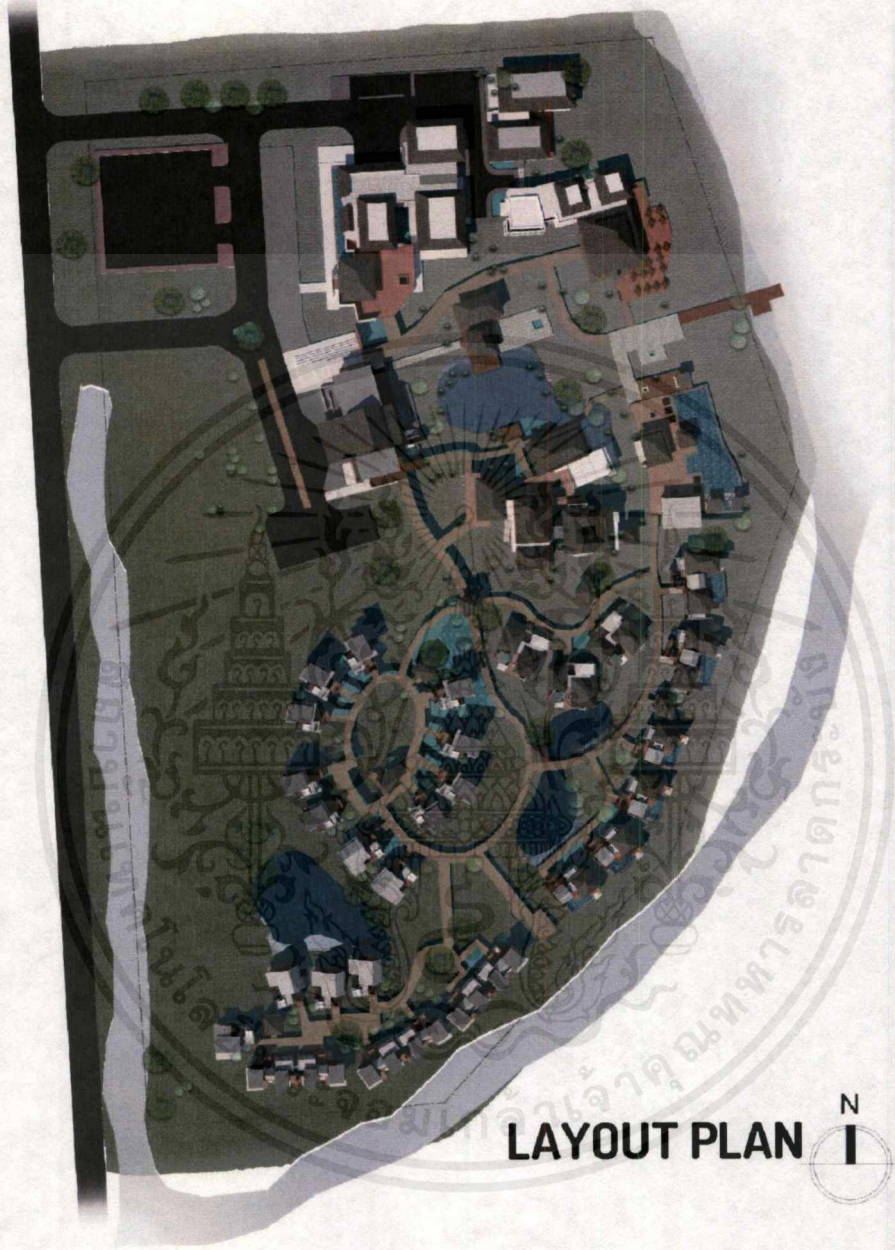
รูปที่ 7.2 วัสดุและรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคใต้

รูปที่ 7.3 รูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 ผลงานการออกแบบ

รูปที่ 7.4 ผังบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.5 ผังพื้น Master plan

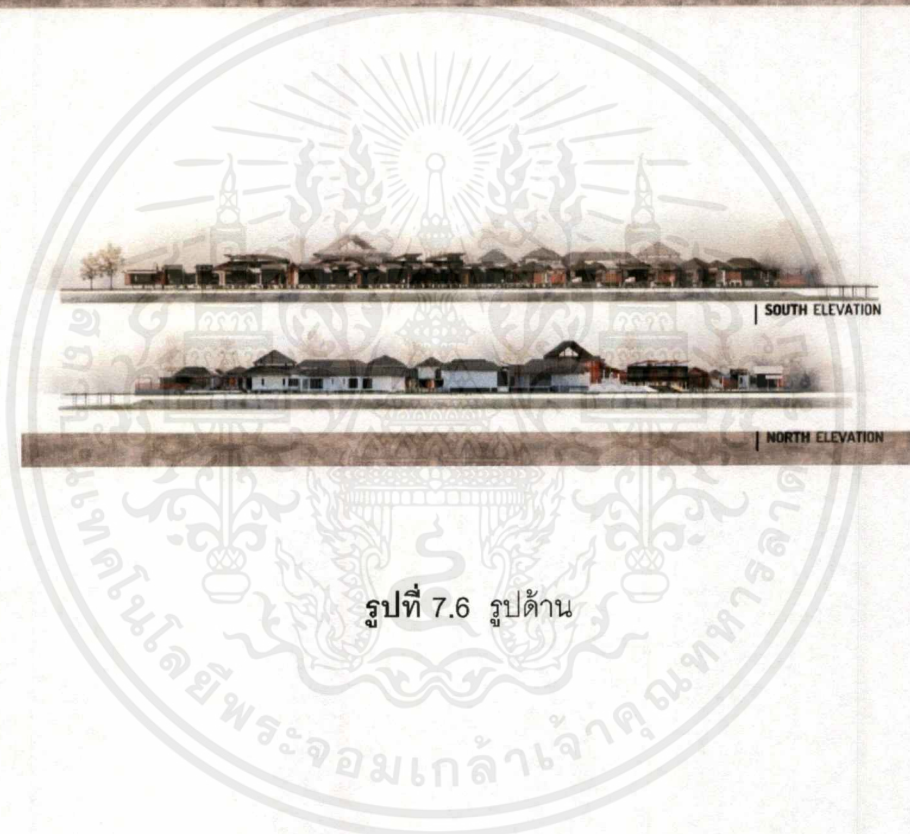
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

WEST ELEVATION

EAST ELEVATION

SOUTH ELEVATION

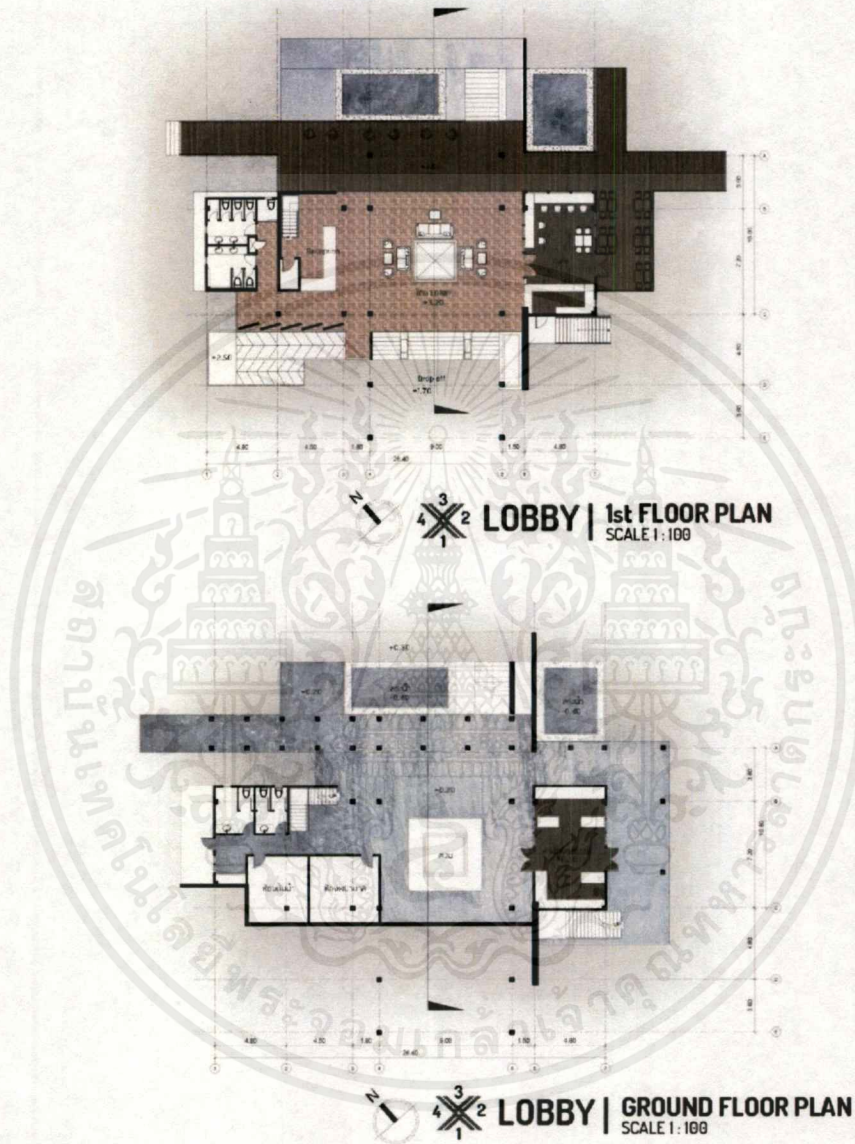
NORTH ELEVATION

รูปที่ 7.6 รูปด้าน

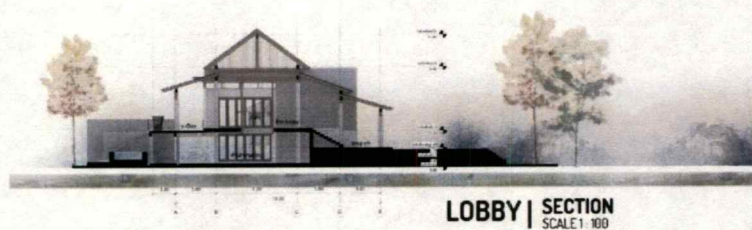
รูปที่ 7.7 รูปตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

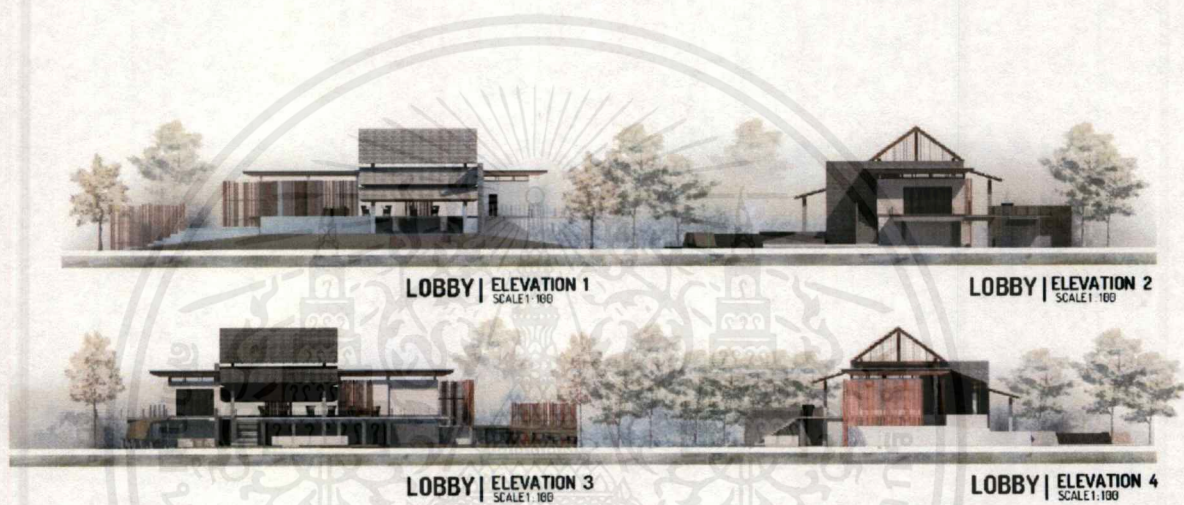

รูปที่ 7.8 ผังพื้นที่ขยาย Lobby

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

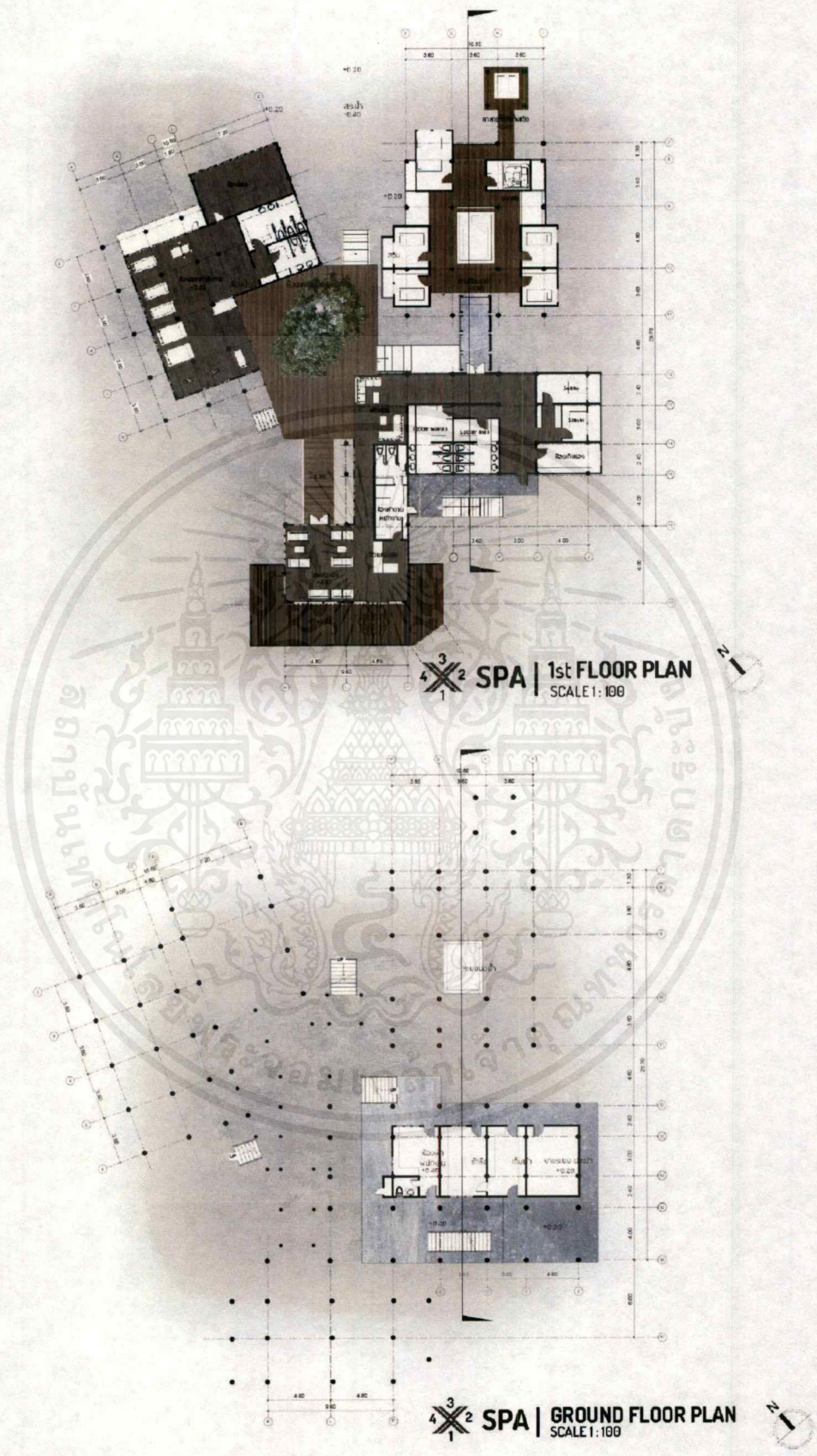

รูปที่ 7.9 รูปตัดขยาย Lobby

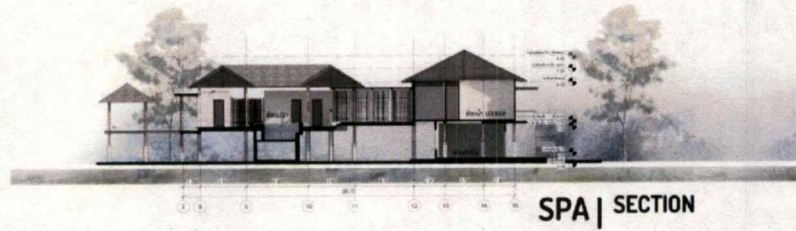
รูปที่ 7.10 รูปด้าน Lobby

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

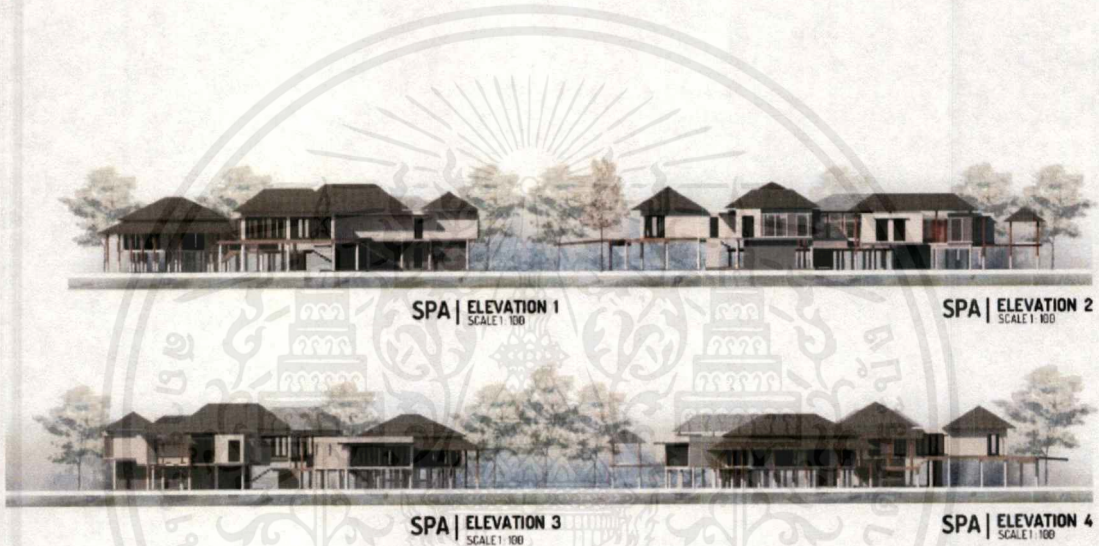

รูปที่ 7.11 ผังพื้นที่ขยายส่วนสปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

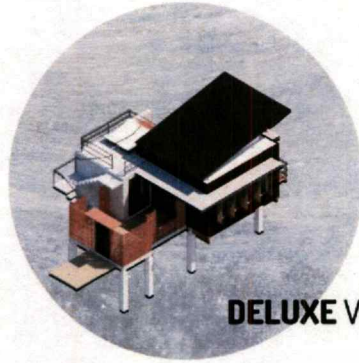

รูปที่ 7.12 รูปตัดขยายสวนสปา

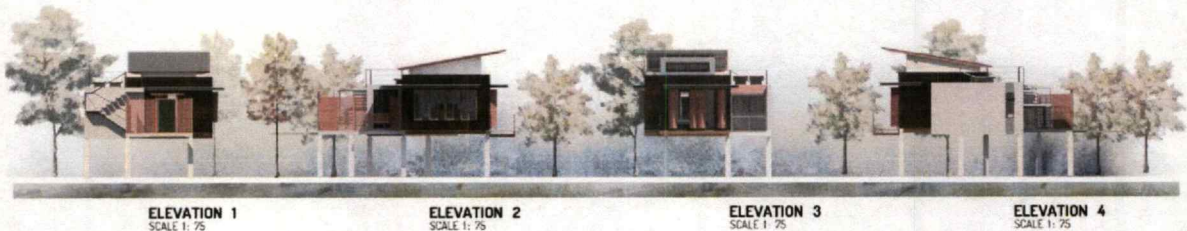
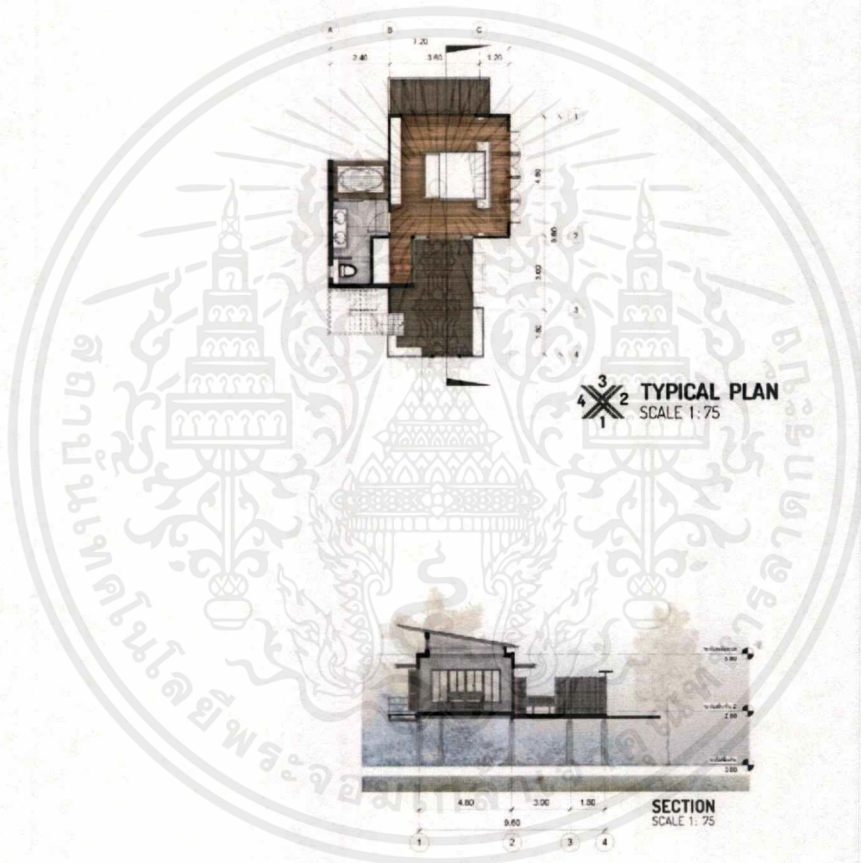

รูปที่ 7.13 รูปด้านสวนสปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DELUXE VILLA A

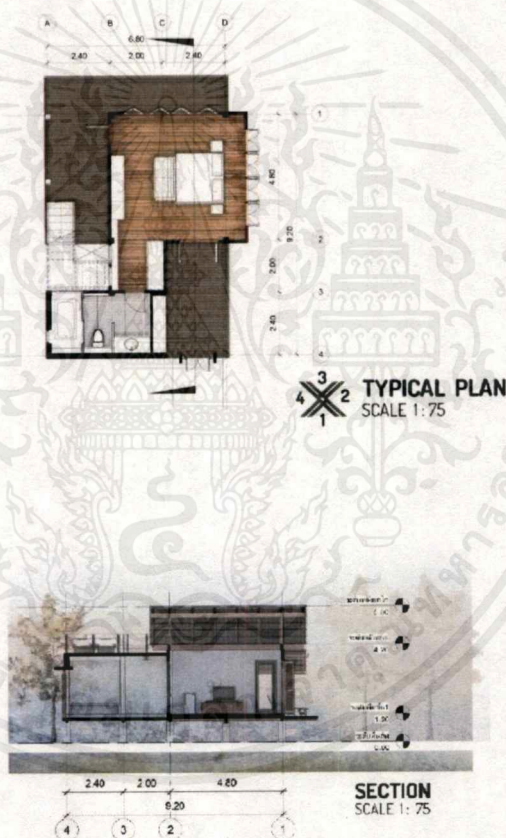

รูปที่ 7.14 แบบขยาย Deluxe Villa A

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

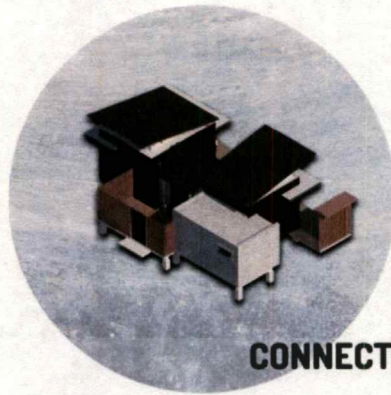

DELUXE VILLA B

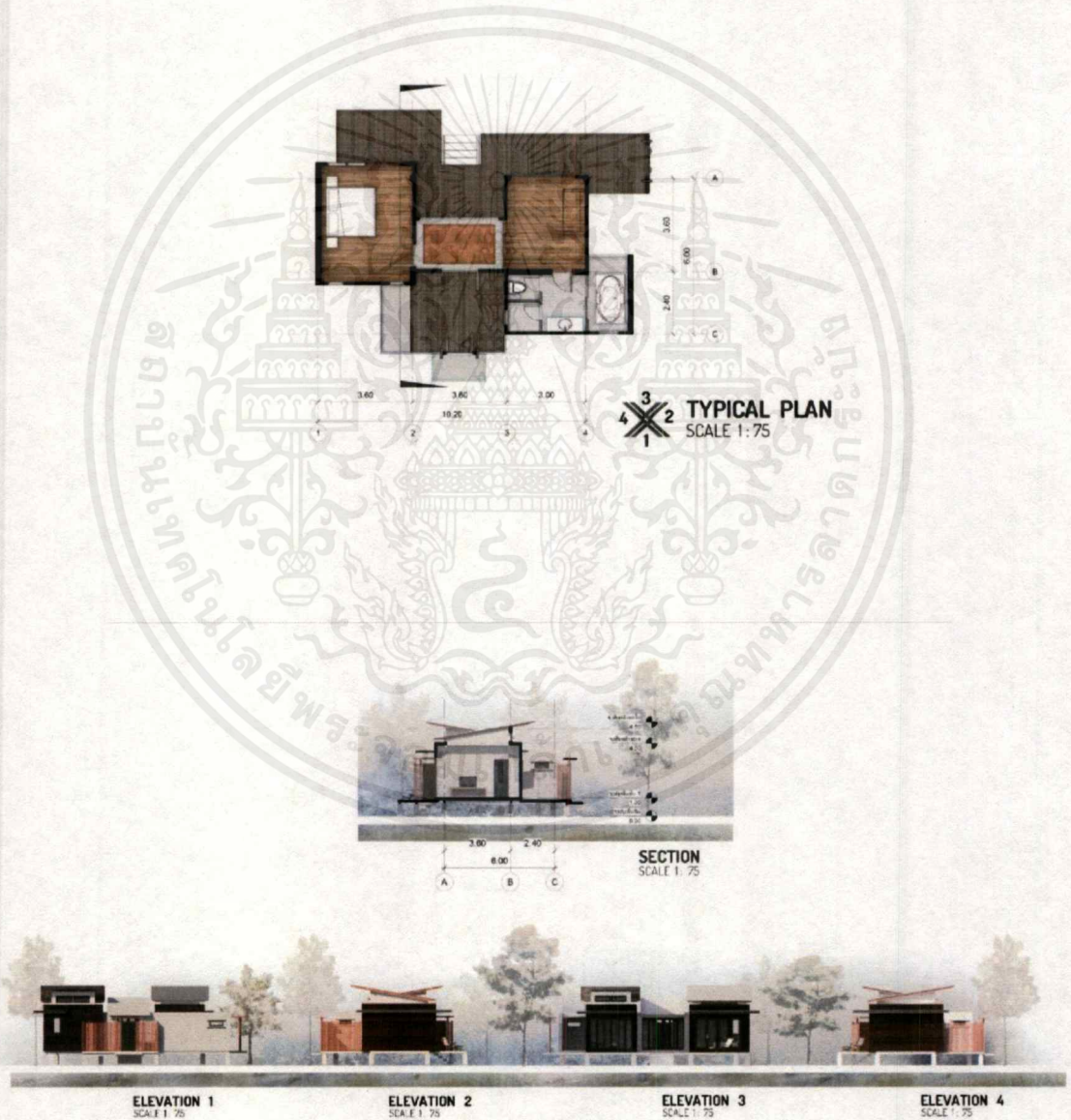
ELEVATION 1
SCALE 1:75ELEVATION 2
SCALE 1:75ELEVATION 3
SCALE 1:75ELEVATION 4
SCALE 1:75

รูปที่ 7.15 แบบขยาย Deluxe Villa B

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONNECTING VILLA

รูปที่ 7.16 แบบขยาย Connecting Villa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

POOL VILLA

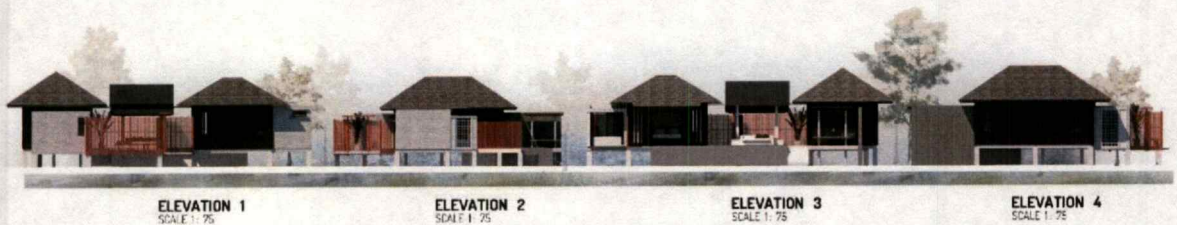

รูปที่ 7.17 แบบขยาย Pool Villa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

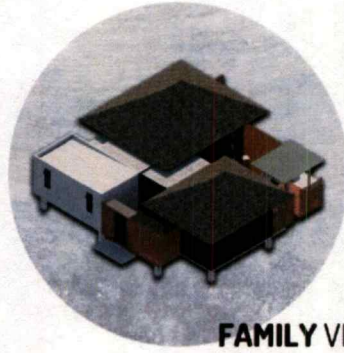

SUITE VILLA

รูปที่ 7.18 แบบขยาย Suite Villa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FAMILY VILLA

ELEVATION 1
SCALE 1:75

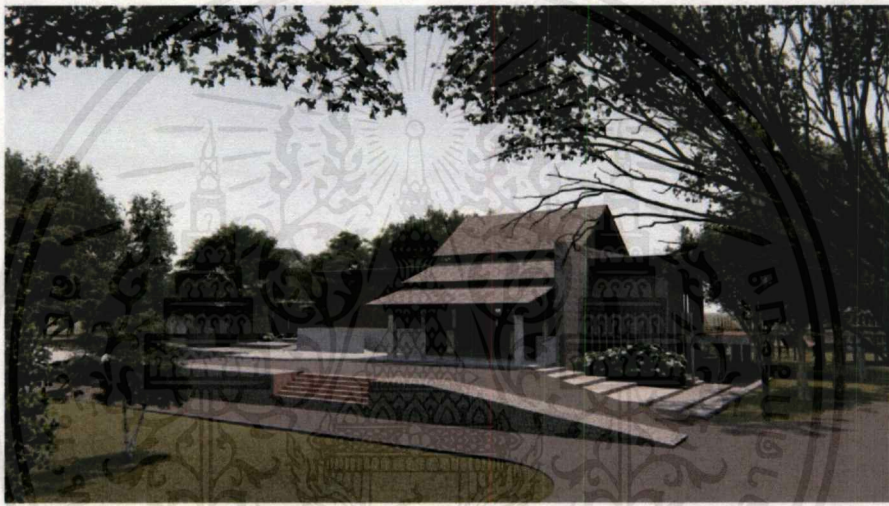
ELEVATION 2
SCALE 1:75

ELEVATION 3
SCALE 1:75

ELEVATION 4
SCALE 1:75

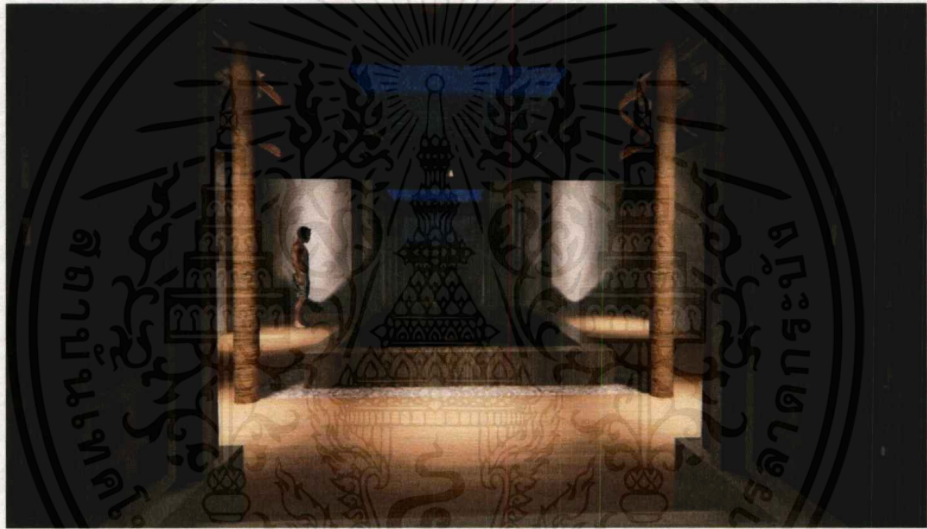
รูปที่ 7.19 แบบขยาย Family Villa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

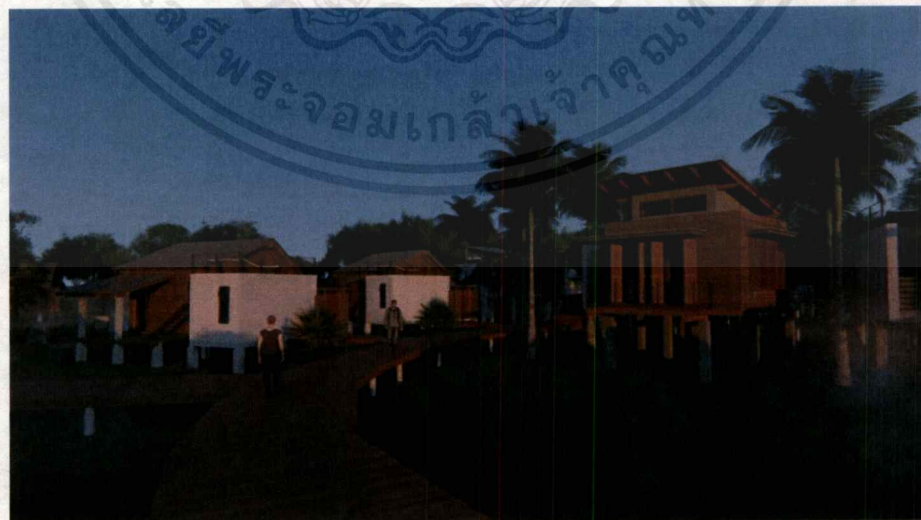
รูปที่ 7.20 ทักษะภาพส่วน Lobby

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

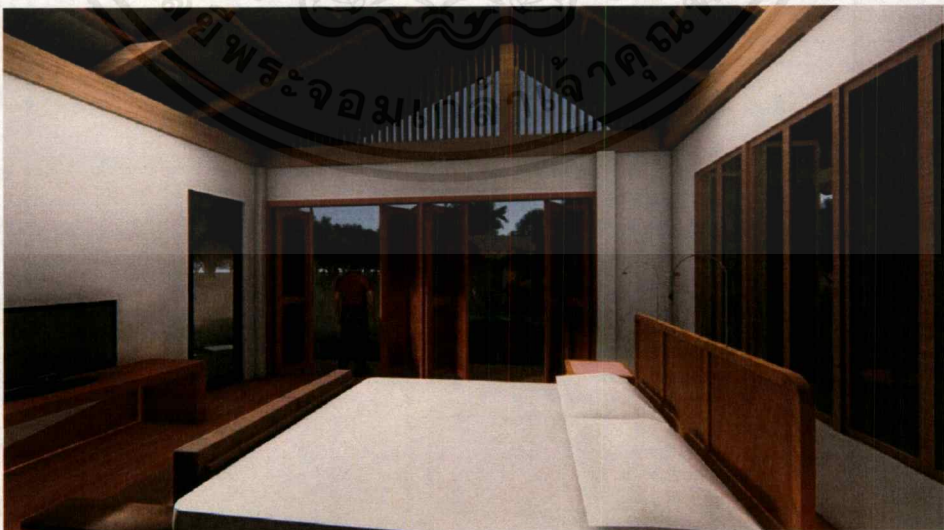
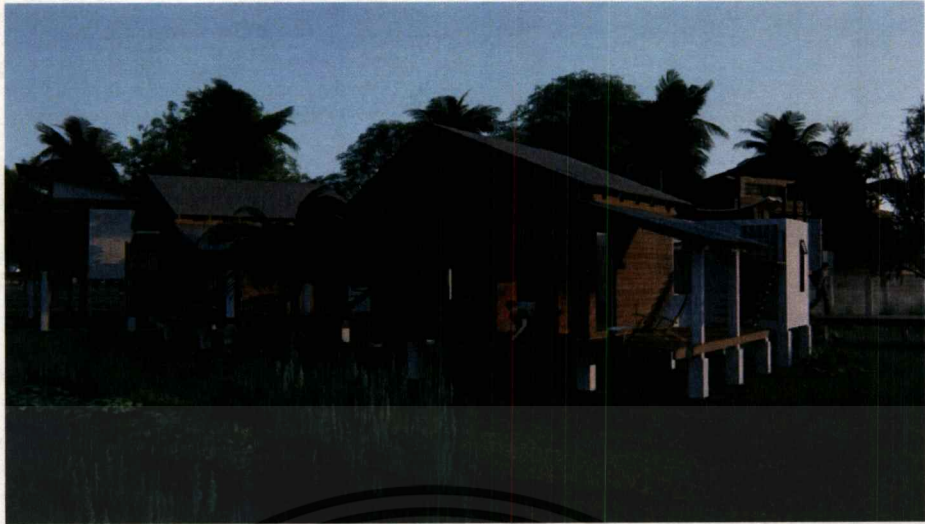
รูปที่ 7.21 ทศนิยมภาพสวน สป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

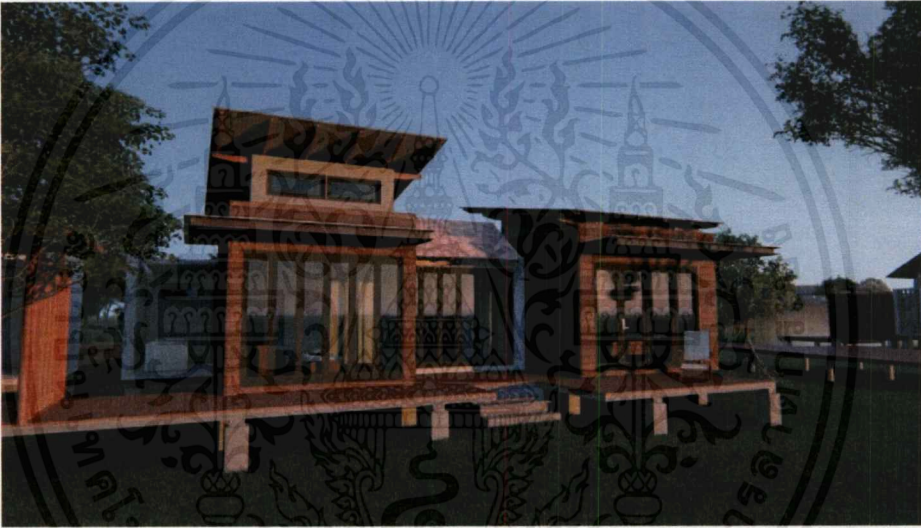
รูปที่ 7.22 ทศนิยมภาพส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

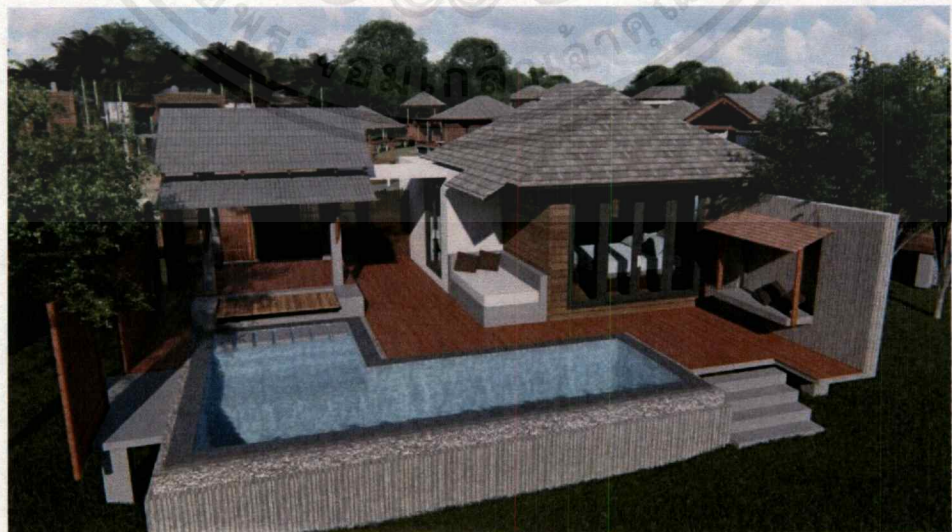
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเฉพาะโรงเรียนเท่านั้น มิได้อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.23 ทศนียภาพส่วนห้องพัก

รูปที่ 7.24 ทศนียภาพส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

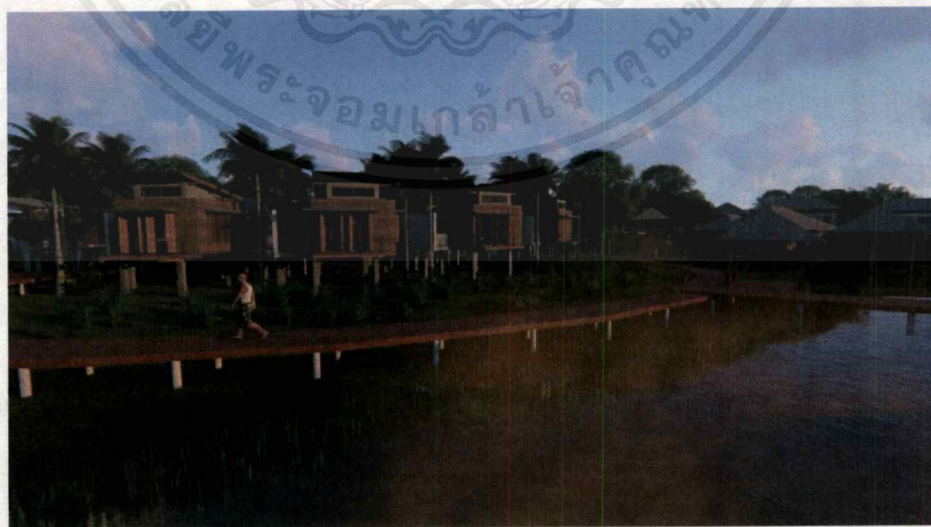
รูปที่ 7.25 ทศนียภาพสวนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

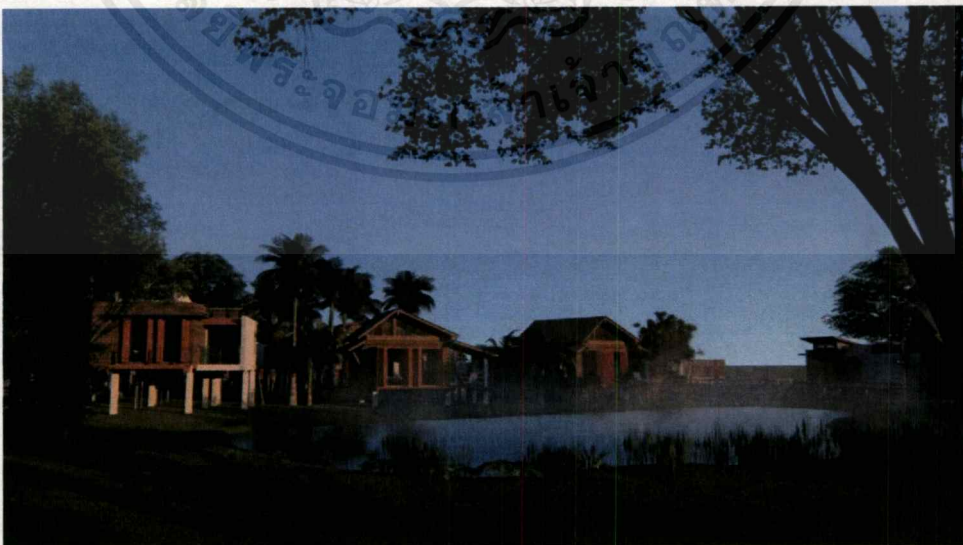
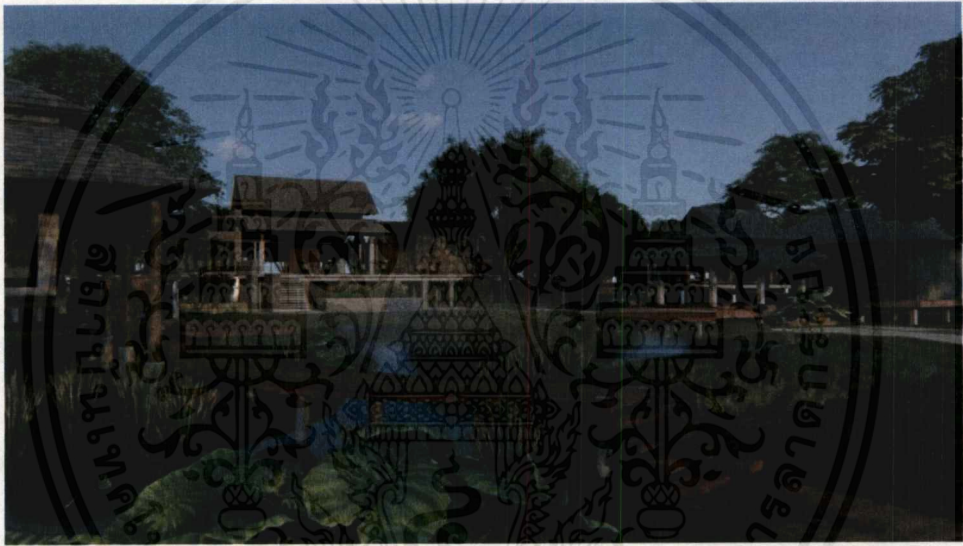
รูปที่ 7.26 ทักษณียภาพส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.27 ทศนิยมภาพส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.28 ทศนิยมภาพโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.29 ทุ่งจำลอง (Model 1)

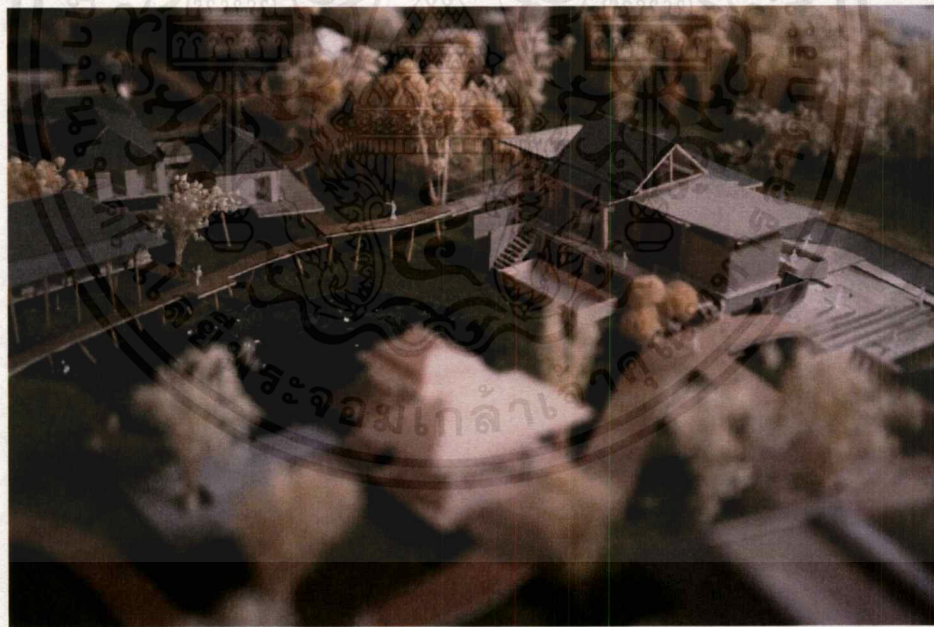

รูปที่ 7.30 ทุ่งจำลอง (Model 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.31 หมู่บ้านจำลอง (Model 3)

รูปที่ 7.32 หมู่บ้านจำลอง (Model 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2560. “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโสมสเดย์”. กรุงเทพฯ :

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2560. **พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่ง**

ประเทศไทย พ.ศ.2544. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.mots.go.th>. สืบค้นเมื่อ

4 พฤศจิกายน 2560

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. **ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. เรื่อง กำหนดเขตห้าม-**

ล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า, 2503

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2554. “ธุรกิจบริการ : สปาและนวดไทย มปท”.

(ออนไลน์). แหล่งที่มา : www.dtn.go.th. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2560

เกรียงศักดิ์ อุดมสินโรจน์. 2552. **การออกแบบท่าอาคาร และสิ่งแวดล้อม.** กรุงเทพฯ :

สยามสเดชั่นเนอริชัฟฟลายส์.

ฉัตรเฉลิม งามอาจานศาล. 2551. **การท่องเที่ยวเชิงแนวคิด : ผลิตภัณฑ์ หรือ นวัตกรรมใหม่.**

(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.etatjournal.com/upload/241/5>. สืบค้นเมื่อ 28

กันยายน 2560

ญิธรिता วิชญาณันต์วงศ์. 2552. “**โรงแรมพักตากอากาศ ปากช่อง เขาใหญ่**”. วิทยานิพนธ์

สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนวินทร์ พัฒนวงศ์. 2552. “**อีโคทริสอร์ท ; รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัด**

ประจวบคีรีขันธ์”. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิตสถาบันเทคโนโลยีพระจอม ,

เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2542. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 1.

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภชัยวิชัยป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2538. โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษา

ระบบนิเวศ : กรณีภาคใต้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติไทย. 2542. รายงานขั้นสุดท้ายการ

ดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติไทย.

สมศักดิ์ ธรรมเวชฉิณี. 2554. ระเบียบวิธีวิจัยและคู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์.

กรุงเทพมหานคร : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สิริรัตน์ เสรีรัตน์. 2541. "รีสอร์ทเพื่อสุขภาพ น้ำพุร้อนสันกำแพง". วิทยานิพนธ์

สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรีย์ บุญญานพวงศ์ และณัฐพงษ์ วรรณวิจิตร. 2551. คู่มือการกำจัดน้ำเสีย. (ออนไลน์)

แหล่งที่มา : http://www.sri.cmu.ac.th/~srilocal/water/page_04a.htm. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2560

สำนักงานจังหวัดพัทลุง. 2560. แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2564 – 2561

สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง. รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดพัทลุง. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area. สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 8 2560

Baiche, Bousmaha & Walliman, Nicholas. 2002. Ernst and Peter Neufert Architects' –

Data. United Kingdom: Oxford Brookes University Print Unit.

Dechiara and Joseph. 1991. *Time Saver Standard for Interior Design*. Singapore : McGraw-Hill.

Esquire. 2560. “X2 กุญบุรี เทียบอย่างคนคู่ๆ กับริสอร์ทมาดรีเอทิฟ”. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <http://www.esquire.co.th/interview/X2-Kui-Buri/843>. 28 กันยายน 2560

iHotel Marketer. 2557. “การแบ่งสายงานและระดับของการบริหารจัดการในโรงแรม.”

(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://www.ihotelguru.com/index.php?option=com_k2&view=item&id=68:hotel-organization-chart-and-management. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2560

JTS Jasmine Telecom Systems PCL. 2552. **ระบบรักษาความปลอดภัย**. (ออนไลน์)

แหล่งที่มา : <http://jts.co.th/th/component/content/56.html>. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม/รีสอร์ท

Hostel	หมายถึง	ที่พักราคาประหยัด โดยทั่วไปเป็นห้องแบบหอพักที่มักจะมีเตียงนอนสองชั้น
		มีห้องน้ำส่วนกลางหรือบางแห่งก็จะมีห้องแบบแยกเป็นส่วนตัว โดยหลักคือประหยัด
Motel	หมายถึง	ย่อมาจาก Motor Hotel ต้นกำเนิดมาจากอเมริกาเหนือ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ริมทางสายหลัก
		บริการเช่าโทรศัพท์ และนักเดินทางทั้งหลาย ปัจจุบันมีทั้งคงเอกลักษณ์เดิมและเปลี่ยนแปลงให้ดูดีขึ้น
Budget Hotel	หมายถึง	โรงแรมแบบเข้าพักตามงบประมาณ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามงบประมาณ สำหรับผู้ที่ต้องการประหยัดค่าใช้จ่าย และตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไป
Atmosphere	หมายถึง	บรรยากาศ
State of Art	หมายถึง	ทันสมัย ใหม่ ล้ำสุด ล้ำสมัย
Charm	หมายถึง	สวยงาม มีเสน่ห์ น่าหลงใหล
Peaceful	หมายถึง	สงบ เงียบ สุขสบาย ร่มเย็น อ่อนโยน
Hide Away	หมายถึง	หลบซ่อน ซ่อนเร้น ซ่อนตัว อยากรู้คนเดียว ปลีกวิเวก
Rejuvenate	หมายถึง	ฟื้นฟู ทำให้สดชื่น กระปรี้กระเปร่า กลับสู่ความเป็นหนุ่มสาว
Renovate	หมายถึง	ซ่อมแซม ปฏิสังขรณ์ ปรับปรุงใหม่ ทำให้ใหม่ขึ้น
Adjoining Room	หมายถึง	ห้องพักที่อยู่ติดกัน
Conecting Room	หมายถึง	ห้องพักที่มีประตูภายในเปิดทะลุถึงกันได้ จะปิดก็ได้ จะเปิดก็ได้
Double Room	หมายถึง	ห้องพักที่มี เตียงใหญ่ 1 เตียง พักได้ 2 ท่าน
		ห้องดับเบิ้ล นี้ง่าย เตียงใหญ่ นอน 2 คน อันนี้ เหมาะกับคู่สามีภรรยา หรือเพื่อนสนิท
Twin Room	หมายถึง	ห้องพักที่มี 2 เตียง แยกกัน พักได้ 2 ท่าน
		ส่วนห้องทวิน ก็ นอน 2 คน แบบ เตียงใครเตียงมัน
Single Bed	หมายถึง	เตียงนอน 1 ท่าน ขนาดเล็ก ประมาณ 36x75 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		อันนี้ คนละแบบกับเตียงดับเบิล โดยนอนคนเดียว และเตียงเล็กกว่า
Duplex	หมายถึง	ห้องชุดแบบมีบันไดขึ้นลงอยู่ภายในห้องและมีห้องรับแขกหรือ ห้องนั่งเล่น
Extra Bed	หมายถึง	เตียงเสริม
King size Bed	หมายถึง	เตียงนอนขนาดใหญ่ มีขนาดประมาณ 78x80 นิ้ว เตียงคิงไซส์ ส่วนใหญ่จะเป็นเตียงแบบดับเบิล คือ นอนได้ 2 คน แต่ใหญ่มาก
Queen size Bed	หมายถึง	เตียงนอนขนาดใหญ่ แต่เล็กกว่า King size เล็กน้อย
Dormitory Room	หมายถึง	ห้องพักแบบ นอนรวมคล้ายหอพัก ห้องหนึ่งอาจนอนได้หลายท่าน หรืออาจเป็นเตียง 2 ชั้น แต่แยกอุปกรณ์ข้าวของเครื่องใช้
Standard Room	หมายถึง	ห้องพักที่มีเกรดต่ำสุดเท่าที่โรงแรมนั้นมีทั้งหมด
Superior Room	หมายถึง	ห้องพักเกรดระดับกลาง ดีกว่า Standard Room
Deluxe Room	หมายถึง	ห้องพักเกรดสูง มากกว่า Superior Room แต่ไม่ถึง Suite
Junior Suite	หมายถึง	ห้องพักขนาดใหญ่ ที่มีส่วนนั่งเล่นอยู่ภายในห้องเดียวกัน อีกชนิดเดียวก็จะเป็นห้อง Suite แล้ว
Suite Room	หมายถึง	ห้องพักเป็นห้องชุดที่มีส่วนรับรองแขก และ อาจมีส่วนประกอบอาหารเล็กๆภายในห้องด้วย
Family Room	หมายถึง	ห้องพักที่มีเตียงใหญ่ หรือห้องพักสำหรับครอบครัว พักได้ 2-4 ท่าน ภายในห้อง
Studio Room	หมายถึง	ห้องพักห้องใหญ่ มีห้องน้ำภายในห้องนอน มีครัวเล็กๆ หรือส่วนประกอบอาหารภายในห้อง พักได้ 1-2 ท่าน
Penthouse	หมายถึง	ห้องพักที่อยู่ชั้นบนสุดของอาคารและอยู่ในระดับหรรุหระ
Balcony	หมายถึง	ระเบียงห้องพัก ระเบียงชั้นบน คือ ระเบียงห้องมีความเป็นส่วนตัวมากกว่า Terrace
Terrace	หมายถึง	ระเบียงกลางแจ้ง เฉลียง ลานระเบียง ที่ใหญ่กว่าบัลโคนี่
ABF	หมายถึง	American breakfast อาหารเช้าแบบอเมริกัน
CBF	หมายถึง	Continental breakfast อาหารเช้าแบบยุโรป ของกินจะน้อยกว่าแบบอเมริกัน
Buffet	หมายถึง	อาหารแบบบุฟเฟ่ต์ บริการตนเอง ดักเอง หยิบเอง ทานเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A la carte	หมายถึง	อาหารตามสั่ง หรือ เลือกสั่งในเมนูของทางโรงแรม
Supper	หมายถึง	อาหารมื้อสุดท้ายของวัน หรือ อาหารรอบดึกของบ้านเรา
Minibar	หมายถึง	เครื่องดื่ม ขนมอบเคี้ยว ที่มีบริการภายในห้องพัก
Soft Drinks	หมายถึง	เครื่องดื่ม ไม่มีแอลกอฮอล์ ประเภท น้ำดื่ม น้ำอัดลม น้ำหวาน ฯลฯ
Include	หมายถึง	รวมเข้าด้วยกัน ประกอบด้วย รวมอยู่ในนั้น เช่น ห้องพักรวม อาหารเช้า
Walk in	หมายถึง	ลูกค้าที่เข้าพักโดยไม่ได้จองล่วงหน้า ส่วนใหญ่จะแพงกว่าจองล่วงหน้า
Voucher	หมายถึง	เอกสารที่แสดงการจองห้องพักเรียบร้อยแล้ว อาจจะออกให้โดย สำนักงานกรุงเทพ ตัวแทนขายของโรงแรมนั้นๆ โดยระบุรายละเอียดในการเข้าพักทั้งหมดที่ได้ตกลงไว้
Reservation	หมายถึง	การจองห้องพัก สำรองห้องพัก
Booking	หมายถึง	การจองห้องพัก สำรองห้องพัก
Deposit	หมายถึง	การวางมัดจำ เงินมัดจำ
Safe deposit box	หมายถึง	ตู้เซฟนิรภัย ช่องเก็บของมีค่า รับฝากของมีค่า
Special Offer	หมายถึง	ราคาพิเศษ ส่วนลดพิเศษ อันนี้สำคัญ
Complimentary	หมายถึง	อภินันทนาการฟรี ไม่คิดค่าบริการ
F.O.C	หมายถึง	Free Of Charge คือ ฟรี! ไม่เก็บเงิน
Upgrade	หมายถึง	ลูกค้าได้พักห้องที่มีระดับสูงหรือหรูหรากว่าห้องที่จองไว้ โดยไม่ต้องชำระค่าบริการเพิ่ม
Downgrade	หมายถึง	การย้ายห้องลูกค้าไปยังห้องที่มีระดับต่ำกว่าที่จองไว้โดยคิดค่าบริการตามราคาห้องที่ย้ายไปพัก
Room Service	หมายถึง	การบริการโดยส่งถึงห้องพัก จำพวก อาหาร เครื่องดื่ม ต่างๆ
Individually	หมายถึง	แยกเป็นเอกเทศ เป็นส่วนตัว เฉพาะของเรา
Facility	หมายถึง	สิ่งอำนวยความสะดวกหลักๆ เช่น สระว่ายน้ำ ห้องอาหาร
Amenity	หมายถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก ประเภทข้าวของเครื่องใช้
Accommodation	หมายถึง	การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวก
Recreation	หมายถึง	สถานที่หรือกิจกรรมสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ
Activity	หมายถึง	กิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Adventure	หมายถึง	กิจกรรมแนวตื่นเต้นท้าทาย ผจญภัย
Slipper	หมายถึง	รองเท้าแตะ หรือรองเท้าใส่เดินในห้อง
Fire Escape	หมายถึง	บันไดหนีไฟ
Shower	หมายถึง	ห้องอาบน้ำแบบเป็นฝักบัวอาบน้ำ
Bathtub	หมายถึง	อ่างอาบน้ำ
Shuttle bus	หมายถึง	รถรับส่งภายในโรงแรมรีสอร์ทฯ ไปในตัวเมืองหรือแหล่งท่องเที่ยวระยะใกล้ๆ
Hospitality	หมายถึง	ห้องจัดเลี้ยง หรือ ห้องรับรองลูกค้า
Hospitality Suite	หมายถึง	ห้องนอนที่มีห้องรับแขกเชื่อมต่อกัน ใช้เป็นห้องรับรองลูกค้า
Skipper	หมายถึง	ลูกค้าที่ออกจากโรงแรมโดยไม่ได้เช็คเอาท์ หรือ ออกไปโดยไม่ได้ชำระค่าห้อง
Joiner	หมายถึง	บุคคลที่เข้าพักเพิ่มร่วมกับลูกค้า
Sleeper	หมายถึง	ห้องพักว่างที่เข้าใจผิดคิดว่ามีลูกค้าพักอยู่
Stay Over	หมายถึง	ลูกค้าที่เข้าพักต่ออีก 1 คืน หรือมากกว่าจากที่จองไว้
F.I.T.	หมายถึง	Free Individual Traveler นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าพักตามลำพัง 1 ห้องหรือ 2 ห้อง โดยไม่ได้มาเป็นกลุ่ม
G.I.T.	หมายถึง	Group Individual Travellers นักท่องเที่ยวที่เข้าพัก แบบกรุปหรือ กลุ่ม หมู่คณะ
Flat rate	หมายถึง	อัตราค่าห้องแบบขายเป็นกรุป ที่ทำการตกลงกันล่วงหน้า
Rack rate	หมายถึง	อัตราค่าห้องพักเต็ม ราคาเต็ม ที่ไม่มีส่วนลด
Day use	หมายถึง	อัตราค่าห้องที่ลูกค้าเข้าพักในช่วงกลางวันลูกค้าชำระอัตราค่าบริการครึ่งหนึ่งของราคาปกติ
Term and Conditions	หมายถึง	ข้อตกลงและเงื่อนไข ที่ลูกค้าต้องทราบก่อนเข้าพัก

ที่มา : <http://www.walkrally.com/>. สืบค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๑ รก.๒๕๔๗/พ๗๐ก/๑๒/๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๒) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๓) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๙๕
- (๔) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓

บรรดากฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือ
แย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พัก
ชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๑) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการ หามลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นราย เดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตาม พระราชบัญญัตินี้

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

(๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

(๒) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ

แต่งตั้งนายทะเบียน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม นายกสผมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว นายกสผมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ นายกสผมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมหรือด้านการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงการกระจายผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมไปตามประเภทของโรงแรมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ เป็นกรรมการ ให้ผู้แทนกรมการปกครองเป็นเลขานุการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในประเภทเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓
- (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔
- (๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) เสนอแผนและมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม
- (๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด คณะกรรมการต้องแต่งตั้งผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นอนุกรรมการในเรื่องดังกล่าวด้วย เว้นแต่กรณีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐ (๓) ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีส่วนได้เสียหรือประโยชน์เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้นำวามในมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒

การประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรมส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะหรือความปลอดภัยของโรงแรม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของโรงแรม และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมด้วย

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะของท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรมในแต่ละประเภท หรือความเหมาะสมกับลักษณะของโรงแรมแต่ละประเภท

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือสภาพแวดล้อม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตออกก่อนวันประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับและจะประกอบธุรกิจโรงแรมที่ได้รับอนุญาตต่อไปเมื่อประกาศดังกล่าวใช้บังคับแล้ว

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๘)

มาตรา ๑๗ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใดๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๘ นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓
ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๐ ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือได้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะต้อง

- (๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือองค์พระรัชทายาท
- (๒) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมนั้น
- (๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๒๑ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอยังอยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้องให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

- (๑) เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม
- (๒) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบต่อโครงสร้างของโรงแรม
- (๓) เปลี่ยนชื่อโรงแรม

การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๒๕ ในกรณีผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตายถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุ นับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาตหรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่นๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง

หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินการทั้งหมดหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางส่วนจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ แล้ว
ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับ
โรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับ
กรณีใบอนุญาตสิ้นอายุตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ วรรคสาม และกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนิน
กิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง โดยอนุโลม

หมวด ๓

การบริหารจัดการโรงแรม

มาตรา ๓๐ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม
ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่งๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรา ๓๓ ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่
รัฐมนตรีกำหนด

ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตาม
แบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้ง
เริ่มต้นเป็นผู้จัดการได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้อง
หรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมา
ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือ
บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ ที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือ
ผู้จัดการมอบหมายเป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็น
หนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน

ในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมแต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน
และให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๓๑ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม้อาจแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ

มาตรา ๓๓ ผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือมีประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง
- (๓) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกำหนด
- (๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
- (๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการโดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีป้ายชื่อโรงแรมตามมาตรา ๒๐ ติดไว้หน้าโรงแรม
- (๒) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม
- (๓) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง
- (๔) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม
- (๕) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรมและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (๖) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบที่มาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ไว้ในโรงแรมและห้องพักทุกห้อง
- (๗) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๘) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๙) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๑๐) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใดๆ ขึ้นในโรงแรม

การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หากผู้จัดการมีหนังสือขออนุมัติแล้วผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการ ผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๓๕ ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่างๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้พัก หากผู้พักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก

ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พักตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อนให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การบันทึกรายการต่างๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงในบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้

บัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พัก ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้จัดการต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งสำเนาดังกล่าวแล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลาย ผู้จัดการต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้พักนั้นจากนายทะเบียนมาเก็บรักษาไว้แทน

มาตรา ๓๘ ผู้จัดการมีหน้าที่

(๑) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม

(๒) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม

(๑)

มาตรา ๓๙ ผู้จัดการอาจปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าบุคคลนั้นจะเข้าไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใด อันเป็นความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้พักอื่นในโรงแรม

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

(๔) มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๓) ถ้าผู้จัดการรับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อทราบด้วย

หมวด ๔

การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา ๔๐ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการไม่ระงับการกระทำหรือดำเนินแก้ไขตามคำสั่งของ นายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายใน เวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่ เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) ในกรณีเป็นผู้จัดการ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งภายในเวลา ที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ ใบอนุญาตไม่ได้

ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม จัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้พักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๑ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดมี พฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๗)

(๒) เคยถูกลงโทษปรับตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง (๑) หรือเคยได้รับคำเตือนตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง (๒) มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง วรรคสามหรือวรรคสี่อีก

(๓) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรมเป็นสถานที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการแล้วแต่กรณี และผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมหรือจัดการโรงแรม ทั้งนี้ ในกรณี ตาม (๒) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๐ วรรคสองอีก

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกันและมีพฤติการณ์ตาม (๒) หรือ (๓) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาตและใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียน ดำเนินการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการเพิกถอน ใบอนุญาต โดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการให้ทำ เป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ แล้วแต่ กรณี ณ โรงแรมที่บุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจหรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่า ไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๔๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต หรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือผู้ประกอบการโรงแรมซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้เลิกกิจการ หรือให้เลิกกิจการภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใดตามมาตรา ๒๗ หรือผู้ประกอบการโรงแรมซึ่ง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ หรือผู้ประกอบการโรงแรมหรือผู้จัดการซึ่งถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๔๑ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อ คณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำ วินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ประกอบ ธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณีดำเนินกิจการต่อไป ได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการเพราะมีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๓๓ (๕) หรือ (๖) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๔๑ (๓) ไม่เป็นการทุเลากการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรค สี่ หรือมาตรา ๓๒ แล้วแต่กรณี รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงแรมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบใบอนุญาตทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก สภาพและลักษณะของโรงแรม หรือตรวจสอบห้องพักที่ว่างหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันหรือเข้าไปในโรงแรมในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบจำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของโรงแรมนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากเน้นเข้าในการตรวจสอบจะมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวและหนังสือมอบหมายจากนายทะเบียนแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการกระทำการหรืองดเว้นไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการประกอบธุรกิจโรงแรมของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย

ส่วนที่ ๒

โทษปรับทางปกครอง

มาตรา ๔๙ ให้นายทะเบียนมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในการลงโทษปรับทางปกครอง ให้นายทะเบียนคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีที่เห็นสมควร นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดชำระค่าปรับได้

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ (๑) หรือ (๒) มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ (๓) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๔๐ วรรคสี่ หรือ มาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายเป็นผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทและปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐) มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๗ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ส่วนที่ ๓

โทษอาญา

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดแจ้งรายการเท็จลงในบัตรทะเบียนผู้พักหรือทะเบียนผู้พัก หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ ใบอนุญาตให้เปิดดำเนินการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา ๖๓ ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ ใช้บังคับเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้นายทะเบียนรับคำขอดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ในกรณีที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ กำหนดให้โรงแรมต้องมีสถานที่จอดรถเพียงพอสอดคล้องกับจำนวนห้องพัก หรือกำหนดมิให้โรงแรมตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ใดก็ตาม ในกรณีนี้มีให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้บังคับกับโรงแรมตามวรรคหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตในกรณีดังกล่าว นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงให้แก่ผู้พักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคสาม ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓

มาตรา ๖๔ ผู้ใดควบคุมและจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช ๒๕๗๘ หรือจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดการต่อไป ให้แจ้งต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้แจ้งแล้วให้เป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าจะถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๓ (๒) มาใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ คำขออนุญาตเปิดดำเนินกิจการโรงแรมที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน และการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ ให้ย้ายสถานที่ หรือให้เพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช ๒๕๗๘ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๖๖ บรรดากฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๗๘ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาต

ฉบับละ

๕๐,๐๐๐ บาท

๒. ใบแทนใบอนุญาต

ฉบับละ

๒๐๐ บาท

๓. การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละครึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้นๆ แต่ละฉบับ

๔. ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรม

ปีละ

๘๐ บาทต่อห้อง

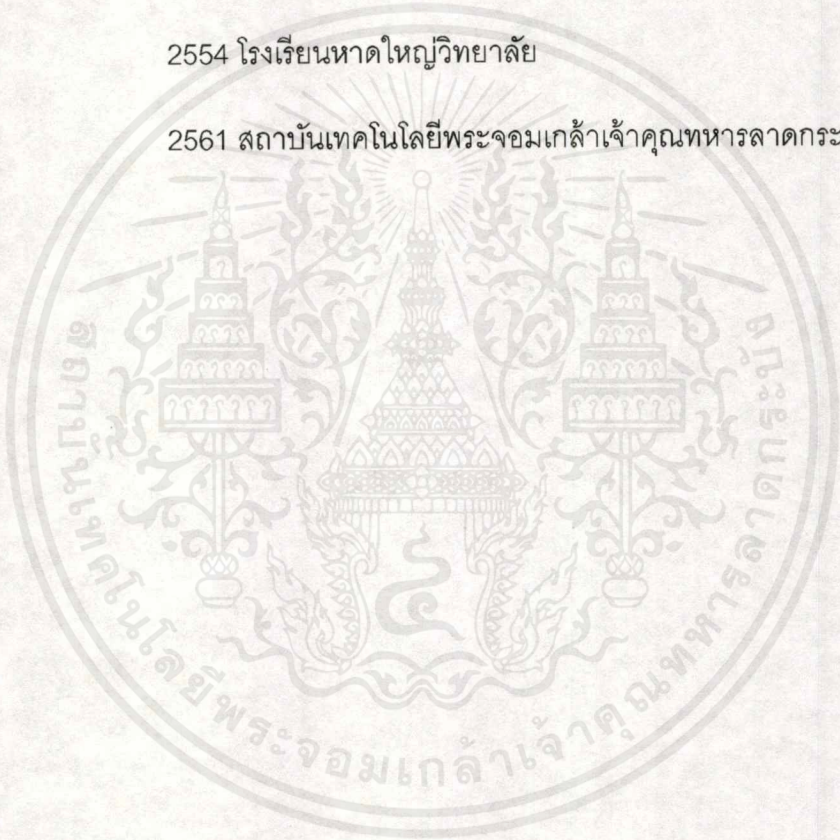
โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนห้องพักของโรงแรม

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดย
คำนึงถึง ขนาด ลักษณะหรือประเภทของโรงแรมก็ได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรม
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ใน
ปัจจุบัน ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและการประกอบธุรกิจโรงแรมได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ดังนั้น
เพื่อส่งเสริมและยกมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบ
ธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภทจึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายนัทรพงศ์ เพ็ชรมณี
วันเดือน ปี เกิด 29 มกราคม พ.ศ. 2536
ที่อยู่ 14 หมู่ 3 ต.ทุ่งขมิ้น อ.นาหม่อม จ.สงขลา 90310
ประวัติการศึกษา 2548 โรงเรียนวัดโพธาราม
2554 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
2561 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้